

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 14/2016 - 48 pàgines
Sessió ordinària del dia 4 d'octubre del 2016

El dia 4 d'octubre del 2016, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 60/2016, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 11.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans d'iniciar aquest ordre del dia previst us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General el temps total per substanciar una pregunta incloent també la rèplica i la dúplica no pot excedir els vuit minuts dividits en parts iguals, i que finalada la resposta el membre del Govern si un conseller general ho sol·licita, el síndic general, li concedirà la paraula per un minut per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria i el membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps.

Bé, passem doncs a aquest primer punt únic:

Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent admesa a tràmit ahir per la Sindicatura i que figura en el primer lloc del llistat. Procedirem, doncs, a aquesta primera pregunta. Un cop substanciada aquesta primera pregunta i vist que avui hi ha un acte al qual hauria d'assistir el Sr. cap de Govern, el Sr. cap de Govern em demana si la pregunta que havia de ser la tercera en l'ordre, -és a dir, la segona de les preguntes no urgents-, podria ser la segona de les preguntes. És a dir, substanciaríem primer la primera pregunta entrada de forma urgent i la primera pregunta que tractaríem seria la presentada pel conseller Sr. Jordi Gallardo, i després, continuaríem amb l'ordre previst.

Entrem doncs, amb aquesta primera pregunta presentada.

1- Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 26 de setembre del 2016, relativa als passos efectuats pel Govern i/o la CASS relatius al presumpte frau fiscal comès en relació a la contractació de la Sra. Meritxell Mateu Pi per part de BPA.

Fou registrada amb el número 1239 i s'ha publicat en el Butlletí número 61/2016 del 3 d'octubre. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Un mitjà d'informació del país publicava fa uns dies - i cito literalment- que: "La "caixa B" de BPA va pagar 48.000 euros "en negre" a Meritxell Mateu".

Donat que aquesta informació havia de ser coneguda tant pel Govern com per la CASS (segons consta en diferent documentació) i vist que de la informació publicada es dona a entendre que la remuneració percebuda no hauria cotitzat ni a la CASS ni a l'Administració tributària com a rendes de l'activitat econòmica, es demana: quines actuacions han fet el Govern i/o la CASS -un cop van conèixer els fets- en relació a les obligacions de l'esmentada contractació? Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Per començar hem de determinar quan el Govern va tenir coneixement dels fets. Aquests fets estan reflectits en el sumari d'una de les nombroses causes de l'afer BPA i em refereixo doncs, a la Llei de societat *Lanstreet*. El Govern com és ben sabut no va tenir accés a sumaris de les causes de BPA fins que no es va constituir la part civil d'aquests processos judicials i això va ser el 13 de juny passat. Ara bé, la prioritat del Govern i també dels seus lletrats no era la causa, no era la causa *Lanstreet* sinó la primera causa, la que actualment ja ha tancat la fase d'instrucció en la qual el Govern valorava constituir-se en acusació particular, cosa que vostès saben que finalment van fer. Els lletrats del Govern van dedicar moltes hores aquest estiu a treballar sobre els vuitanta-mil folis del sumari d'aquesta primera causa, i per tant, el contingut de la causa *Lanstreet* no ha estat analitzat fins les darreres setmanes. Però, en qualsevol cas, al Govern no li pertocava fer res en aquest assumpte... Miro d'explicar-me.

És un cas judicialitzat; de fet, el Govern té coneixement feiaent perquè té accés al sumari per tant és la Justícia la qual li pertoca aclarir les responsabilitats. Què ha fet la CASS? Explicuem d'entrada que la CASS no pot, en cap moment, actuar contra un assalariat, l'únic que pot fer és actuar contra un patró que no declara els seus empleats. La CASS, doncs, va rebre a l'octubre del 2015, i la premsa se'n va fer ressò, una regularització de diversos empleats de BPA entre els quals no figurava la Sra. Mateu, feta pel Sr. Joan Pau Miquel des de la presó. La CASS va estudiar, evidentment, la possibilitat de querellar-se contra el Sr. Miquel per "defraudació de la seguretat social" però no era possible, i vostès ho saben, la regularització és una excusa absoluta. El que sí que va fer la CASS va

ser posar-ho en coneixement de la batlle -fixi's bé que tot això està judicialitzat-, i la batlle va enviar a finals del 2015 a la CASS una nova llista procedent del sumari *Lanstreet* en què figuraven pagaments de diverses persones entre elles també la Sra. Mateu. La CASS aleshores sí que va fer una querella contra el Sr. Miquel perquè tenia sospites fonamentades de defraudació, no tant per la presència de la Sra. Mateu sinó perquè a la llista hi figuraven persones que havien estat assalariades de BPA i que podien seguir-ho sent de manera encoberta. Per tant, també aquesta situació estava judicialitzada. Ara bé, fa uns mesos... -i això ho explico perquè és una pregunta una mica estranya una pregunta sobre una consellera, i ho explico perquè la Sra. Mateu m'ha donat el seu consentiment. La Sra. Mateu va saber que al sumari de *Lanstreet* hi figuraven pagaments al seu nom. Vist que ella desconeixia que *Lanstreet* és el que li havia fet els pagaments perquè ella pensava que provenien de BPA, va revisar els seus punts de concessió a la CASS i aleshores el juliol passat va fer una primera declaració a la CASS que en aquell moment va decidir no signar per reunir més documentació i consultar el cas amb els seus assessors legals... Fixi's si li dono informacions! La CASS en tenia coneixement, per la premsa, de l'afer que estem tractant i va convocar a la Sra. Mateu la setmana passada i li va demanar si volia signar la declaració del juliol, cosa que sí va fer, i la CASS seguint el seu procediment habitual ha incoat un expedient en contra de BPA per l'afer de la Sra. Mateu, i si finalment BPA o responsables de *Lanstreet* són condemnats a pagar, haurà de satisfer les cotitzacions no pagades més tots els recàrrecs que s'hagin generat, un expedient que s'incorporarà a la reclamació de la querella formulada a finals del 2015.

Em sembla que amb aquesta intervenció he sigut molt clar i acabo d'explicar, Sr. conseller, exactament el que he pogut recollir del que sé per la CASS perquè pugui donar contesta a la seva pregunta, així com li he explicat des de quan fa que nosaltres ho sabem de manera fefaent perquè som part del sumari i ja el que vostès tots saben a nivell del que fa referència a la M. I. Consellera General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Deixi'm començar per la sorpresa que ens ha suposat que el Sr. cap de Govern ha d'abandonar amb certa celeritat la sessió d'avui perquè té un acte... Sincerament vistos els temes que es debaten avui desconec quin és aquest acte de tanta rellevància al qual ha d'assistir i ha intentat canviar l'ordre del dia i reduir l'espai entre les dos sessions. Em sembla que és una falta de respecte al Consell General per la seva part.

En tot cas anem a la qüestió que ens atén ara que és en relació a la pregunta. La notícia que es va publicar en un mitjà de comunicació la setmana passada ha destapat un veritable escàndol polític i més quan les informacions que estan apareixent i que van apareixent en tot moment apunten a què aquesta era una informació que es coneixia des de fa molt temps tant per part del Govern com del grup parlamentari i també en el si del propi partit polític de DA.

D'una banda, existeixen les més que probables irregularitats i il·legalitats comeses per la consellera Meritxell Mateu cobrant de la "Caixa B" de BPA uns diners que no ha declarat i amb una prestació que resta encara per totes parts per aclarir, tot i que mica en mica van sortint aclariments en aquest sentit.

Tot i que insisteix el Govern i també insistia ahir el partit polític de DA en què la Sra. Mateu tingui la consideració d'assalariada i traspasar la responsabilitat, en aquest cas a BPA, és obvi que la Sra. Mateu no pot tenir en cap cas la consideració d'assalariada.

Són moltes les qüestions per les quals no compleix cap de les característiques per les quals se la podia considerar assalariada: no percebia un salari, la seva jornada era una jornada a temps parcial i havia d'estar en contracte per escrit, l'entitat no la va donar d'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social fet que és obvi que ella havia de conèixer i, a més, pel que sembla doncs la prestació es volia, més aviat, tenir al marge de la llum pública.

Per tant, en cap cas es pot invocar aquesta condició d'assalariada i la responsabilitat s'ha de traslladar cap a altres òrgans polítics: cap el Govern, cap al grup parlamentari de la qual ella en forma part, el propi Consell General i el partit polític en el qual milita.

El GRECO defineix corrupció com la interacció com una o més persones amb el propòsit per al corromput d'obtenir beneficis o prerrogatives especials i... perdó, pel corruptor, i pel corromput d'obtenir una indemnització a canvi de la seva complicitat.

Sembla que tothom estava al corrent de l'activitat que realitzava realment la Sra. Meritxell Mateu, sembla que hi ha una confiança de mantenir en secret aquesta informació. És evident, com deia

abans, que la Sra. Mateu no pot ser assalariada perquè el propi contractant no la regularitza quan regularitza les cotitzacions defraudades; la pròpia CASS -i no voldria que el cap de Govern posi en compromís a una institució tan important com la Caixa Andorrana de Seguretat Social quan va fer la seva demanda i va fer les seves perquisicions per veure de tota la llista de persones que havien defraudat quines eren assalariades i no ho eren- va descartar el cas de la Sra. Meritxell Mateu.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Pere López:

Sí.

Per tant, estem davant d'una prestació de serveis que ha fet la Sra. Meritxell Mateu, de la qual el Govern ens ha d'exposar si ha verificat que la Sra. Meritxell Mateu disposa de la titulació per exercir aquests tipus d'assessoraments, si la Sra. Meritxell Mateu disposa d'un NRT per fer aquests tipus d'assessoraments, si la Sra. Meritxell Mateu ha liquidat els seus impostos com hem de fer tots els ciutadans i més qui encapçala la Comissió Legislativa de Finances, i també ens ha d'explicar perquè la llum del contingut de l'informe de la Policia doncs, des del ministeri encapçalat pel Sr. Espot no s'ha fet cap procés per verificar la realitat d'aquella prestació; em sembla que l'informe de la Policia és d'una claredat mediana...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Pere López:

...l'informe de la Policia exposa uns pagaments dels quals no se sap la prestació i a més aboca de manera clara la condició de consellera general a ple temps de la Sra. Meritxell Mateu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel temps de dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, no és una falta de respecte al Consell General. Tinc un acte i evidentment si no hi puc assistir no hi assistiré perquè el primer és la

deferència que sempre he portat al Consell General... no perdre el temps amb això però li volia contestar.

Jo no sé el que diu el GRECO, no sé el que diuen totes les lleis però jo he explicat exactament el perquè el Govern entén que no ha d'actuar, i no ha d'actuar perquè aquí hi ha una causa oberta.

Miri, hi ha intervencions anteriorment que m'han fet molta gràcia, quan nosaltres escrupolosament en la separació de poders hi ha unes causes obertes, llavors sembla que nosaltres haguem d'anar a contradir els preceptes de Montesquieu, i d'altres vegades se'ns diu que vertaderament -i s'ha dit moltes vegades- no respectem l'Estat de dret en la separació de poders... Miri, escolti, jo ja ho he explicat... Jo ja entenc el que està fent... Jo ja he explicat tots els passos. A la seva pregunta que li parla el cap de Govern li ha contestat de forma molt clara: li he dit quan el Govern no ho sabíem el passos que hi han hagut des de la CASS i sense perjudici del que pugui determinar en un cas que estigui judicialitzat i que està en mans d'una batlle, el que pugui fer, vostè entendrà que poca cosa més pot fer el Govern d'Andorra. A partir d'aquí vostè ja sé per on va.

A mi també m'agradaria explicar-li, no sé si tindrè ocasió però per tota transparència del que vostès diuen que assessorava la Sra. Meritxell Mateu, no ho ha dit vostè perquè podria haver-hi conflicte d'interessos. Jo li explicaré el que és Aliance i com es va acabar Aliance, que es va acabar que no es va tirar endavant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...que això potser també és un element més que rellevant.

A mi em sembla que ja li he explicat Sr. Pere López tot amb la màxima transparència i li he explicat a més que la CASS ha fet amb la Sra. Meritxell Mateu el que ha fet amb molta altra gent però no contra aquelles persones que no han rebut els punts necessaris, sinó amb aquelles persones que haurien hagut de fer els tràmits necessaris perquè les cotitzacions estiguessin en regla.

I a la seva pregunta no en defugiré cap, si hi ha preguntes també sé com funciona el Codi de relacions laborals i estic encantat de contestar-li les preguntes.

El Govern d'Andorra té la consciència extremadament tranquil·la en aquest assumpte i poca cosa més vist que el Sr. síndic evidentment ha de complir el Reglament del Consell General.

El Sr. síndic general:

El Sr. ministre Espot sembla que vol... Molt breument si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic. Molt breument.

M'agradaria complementar la resposta que ha formulat el cap de Govern, atenent que el Sr. López ha fet referència al ministeri que encapçalo jo amb la meva persona.

L'informe al qual vostè fa referència -i crec que aquí ha demostrat un absolut desconeixement de com funciona l'estructura institucional del nostre país-, l'elabora la Policia no com a Policia administrativa sinó com a Policia judicial i per tant, en aquest cas, la Policia rep comptes únicament i exclusivament als batlles i als tribunals competents. Per tant, el ministeri no coneix el contingut d'aquest informe ni se li en lliura còpia. Per tant, si s'ha de fer alguna cosa arran d'aquest informe, si escaigués, qui ho ha de fer en tot cas és el batlle al qual se li dirigeix aquest informe que, repeteixo, en cap cas es lliura còpia al ministeri i per tant el ministeri... i al Govern per extensió, no ha de dur a terme absolutament cap actuació com a conseqüència del que es contingui en aquest informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sóc perfectament coneixedor, Sr. Espot, de l'ordenament jurídic; també sóc coneixedor de què vostè disposa d'aquest informe des de fa molt de temps, com disposa el Govern que ens ho reconeixia el Sr. cap de Govern que disposa de tot el dossier del cas tant de BPA com de Lanstreet.

En tot cas, no han volgut fer res sobre aquesta qüestió quan els fets els obligava a actuar, no en el si de la causa judicial evidentment, però sí com a coneixedors d'un informe.

El que està clar és que tenen la percepció de què no tots han de ser iguals davant de la llei. Hi ha una part del seu partit que lamento que encara estigui instal·lada en la seva institució, que pensen que les lleis són allò que els altres han de complir. És a dir, fem part d'una comissió legislativa, som durs en

alguns àmbits però la llei quan ens afecta a nosaltres doncs, sembla que no estem obligats a complir-la...

Miri, a la llum de tot el que està sortint publicat no entenc l'actuació ni del grup parlamentari, ni del Govern, ni del propi partit polític. Insisteixen en donar la consideració d'assalariada a la Sra. Meritxell Mateu, una condició que no té, no és un debat del Codi de relacions laborals...

El Sr. síndic general:

Hauria de posar la seva pregunta Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

...no és un debat d'incompatibilitats, és un debat d'una actuació absolutament il·legal i irregular a la que sembla que vostès estan disposats a donar-hi cobertura.

Li vull preguntar al Sr. cap de Govern des de quan sabia que la Sra. Meritxell Mateu estava assessorant BPA en relació -vostè ha parlat d'una empresa privada- en tot cas en relació a una qüestió d'assegurances per una modificació legislativa. Des de quan sabia el Govern, en el sentit ample del terme, que la Sra. Meritxell Mateu estava compatibilitzant la seva activitat com a consellera amb l'activitat d'assessora de BPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla que ja li he contestat. El Govern de forma fefaent, tot i que no ho sabem des del 13 de juny on ens constituïm com a part dins del tema de Lanstreet, ho sabem més tard, i en tot cas sabem el que diu el sumari que no diu exactament en què constitueix l'activitat econòmica de la Sra. Meritxell Mateu. Jo li demano a la Sra. Meritxell Mateu, i ella mateixa també ho ha explicat, per tant en aquests moments ho sabem. Això a la seva pregunta i una contesta ben clara.

I després, Sr. Pere López, vostè té una habilitat en això, eh? Jo li contesto em sembla dins de la meva absoluta... exactament a la seva pregunta i vostè ho gira volent dir que no li he contestat i que... Escolti, jo li he donat totes les dades a la seva pregunta perquè ens centrem ben bé sobre el debat.

El Govern quan ho sap? A mi se m'indica fefaentment quan els lletrats són coneixedors del sumari de Lanstreet i sé que després més endavant

que era una relació laboral per tirar endavant un tema d'assegurances, ho sé perquè ho demano a la Sra. Meritxell Mateu.

Però -i acabo- el Sr. ministre d'Interior li ha explicat molt clarament. És que no hem de ser més papistes que el Papa. Tot això i les lleis les hem de complir tots, i els preceptes més alts, també, de la separació de poders, està extremadament judicialitzat. Vostè no em demanarà a mi que li faci la feina a la batlle...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

... no s'enfadi Sr. Lopez, no s'enfadi, és que s'enfada massa de pressa, jo no l'he faltat ni res, a la seva pregunta li contesto.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No és que m'enfadi, però em sap greu que intenti prendre'm el pèl. És a dir no ha contestat a la pregunta que li estic formulant, derivar-ho cap a la CASS i cap a la relació laboral. Li estic preguntant de manera molt clara i la seva resposta no ha estat sobre el tema que li estic demanant.

Des de quan el Govern sabia que la Sra. Meritxell Mateu estava exercint de lobbista per influir prop del Govern per modificar una legislació? No quan va tenir el dossier de BPA ni la causa judicial. No em barregi, li estic demanant des que quan el Govern sap que la Sra. Meritxell Mateu pagada per BPA estava exercint de lobbista per intentar convèncer el Govern i convèncer al seu grup parlamentari en relació a unes modificacions legislatives?

Digui'm vostè i alguns dels seus ministres des de quan saben que hi havia aquestes tres actuacions de la Sra. Meritxell Mateu en línia de modificar tota una sèrie de legislacions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Aquesta és una altra pregunta.

La primera pregunta que m'ha fet, l'anterior no em demanava això. Ara ja va a més a tirar barraca, per dir-ho així.

El Govern d'Andorra sap que la Sra. Meritxell Mateu va estar pagada per una societat, Landstreet a partir que som coneixedors del sumari. Que la Sra. Meritxell Mateu fa de lobbista vostè ni ho sap ni jo tampoc. Perquè escolti si fos el cas, ja hi ha els organismes que ho determinaran. Jo sóc cap de Govern i el que no faré mai són acusacions gratuïtes a ningú. Perquè això sí que és un respecte a les persones i al Consell General.

En tot cas, el que no diu el Govern és que la Batllia, solament faltaria, no faci la seva feina. Però si vostè em fa la pregunta, des de quan sé que hi havia una relació contractual amb BPA, ja li he dit 5 vegades, 5 vegades li he dit. Que jo sé que feia de lobbista la Meritxell Mateu? Jo no ho sé i vostè tampoc, de moment. Perquè si vostè ho sap el que hauria de fer és una querella en aquest cas. Però avui dia dins del sumari això és una qüestió de regularització de cotitzacions a la seguretat social.

Jo sé que sortirà tota classe. Al final que haurà de determinar-ho no és el cap de Govern, no és el ministre d'Interior. O ens ho creiem o no ens ho creiem, en aquest país d'una vegada per totes la separació dels poders judicial, legislatiu i executiu.

Això està judicialitzat, no està judicialitzat una vegada, em permeto, segurament el Sr. Ladislau Baró o el Sr. Xavier Espot que són més avesats que d'altres, vull dir en qüestions de lleis, em diran....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

... doblement judicialitzat, fixi's bé el que li dic. Perquè ja surt dins del sumari, però a més a més hi ha una regularització a fer.

I qui ha de fer la instrucció? No la farà el cap de Govern. Qui ha de fer la instrucció ja es veurà, si aquestes manifestacions que fa vostè amb molta contundència, s'averen veritables o no. Si s'averessin veritables, evidentment la Sra. Meritxell Mateu hauria de plegar. M'entén?

És que, però el que no es pot aquí, en seu parlamentària, és donar per feta una cosa que en tot cas qui haurà de determinar-ho és la justícia, i el Govern d'Andorra... home! no em digui que la justícia no ho ha de determinar!

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

I en tot cas, el Govern d'Andorra, a la seva pregunta li dic, per sisena vegada, des del 13 de juny nosaltres tenim el sumari. Que sabem el que vostè insinua; això s'haurà de demostrar, Sr. Pere López. I em sembla que el que estic dient a hores d'ara, amb la informació que tinc a hores d'ara, és més que raonable. I no se m'enfadi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta no és una qüestió judicial, aquest és un problema polític que afecta a la credibilitat de la institució del Consell General, i que afecta a tots aquells que volen mirar cap a una altra banda. En tot cas, és una decisió personal de cada un de vostès, si amb quina legitimitat es poden presentar al davant del conjunt dels ciutadans que estan complint amb les seves obligacions. A hores d'ara tenim uns pagaments que ni han cotitzat a la CASS ni s'han declarat a nivell professional. I hi ha uns indicis raonables en relació a què corresponien aquests pagaments. Hi ha uns informes de la CASS, hi ha uns informes de la Policia.

Vostès realment creuen que algú se'ls pot creure que tots som iguals davant de la llei, no hi ha cap actuació per part del Govern per clarificar aquests fets? Uns fets que són extremadament greus. I no és una qüestió judicial en cap cas, i no és una qüestió política. Fins on estan disposats a encobrir aquests fets que els posen en evidència davant del conjunt dels ciutadans, els que teòricament representen i governen.

Nosaltres pensem a la llum del que ha sortit, que evidentment la Sra. Meritxell Mateu ha de presentar la seva dimissió. A més a més demanem que el grup parlamentari estigui a l'alçada i que li tregui totes les responsabilitats que avui té...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

... a la Comissió de Finances, presidint, assistint a la comissió BPA com a consellera general i també ens sembla que la seva situació no la permet fer part de cap delegació internacional en representació del nostre país.

Finalment, queda clar que no han fet res...

El Sr. síndic general:

Posi la pregunta Sr. conseller, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

Miren cap a una altra banda. En tot cas, què faran a partir d'ara, què farà el Govern a la llum de totes les informacions que estan apareixent en relació a aquest cas?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Miri, és que el Govern no ha fet res perquè ja li he dit, és que aquest és un assumpte que està judicialitzat, això d'una part.

I després, Sr. Pere López, jo no encobriré mai a ningú. M'entén? Mai a ningú!

I el Govern no està encobrint a ningú, ni el grup parlamentari està encobrint a ningú. És massa fàcil venir aquí i dir: "És que vostès estan encobrint". Miri, jo li diré una altra cosa. Però això valdria, -però sense cap passió política-, valdria per qualsevol dels consellers, per qualsevol dels ministres si verdaderament es demostrés que aquí s'ha anat més lluny del que és raonable, -i fico aquest adjectiu- del necessari.

Ara, escolti, jo amb vostè tinc una bona relació personal. Jo penso que amb tots els consellers generals. A mi no em digui Sr. Pere López, que jo estic encobrint res. Jo el que li he explicat avui en seu parlamentària és el que a la pregunta original, després ja entenia que hi havien altres preguntes. I li he contestat amb tota sinceritat. També li he dit que és un tema judicialitzat. Si vénen noves informacions segurament em farà altres preguntes. Però el que sé a hores d'ara, em sembla que és més que raonable les contestes que li estic dient. I jo li prego, li prego, per dir-li una cortesia parlamentària, ja ho entenc tot, en política s'hi val tot, però amb vostè tinc una bona relació.

No em digui que el grup parlamentari i el Govern d'Andorra estem encobrint res.

Si es determinés que verdaderament, i que no ho desitjo per a ningú, que verdaderament i ho determinés la justícia o haguessin fets suficientment greus abans que la justícia ho pogués determinar, jo donaré la meua opinió personal i no em cauran els anells per fer-ho públicament. Però a hores d'ara, tal com està la situació, és la contesta que raonablement li puc donar. I no em digui per favor, li demano si us plau, que qui li parla està encobrint res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López i després Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic, i en tot cas tenia alguna pregunta més, però en tot cas també entenc que els altres companys consellers també tenen intenció de preguntar sobre aquesta qüestió.

Jo li voldria demanar si l'Agència Tributària ha fet algun tipus d'investigació, o si hi ha hagut algun ministre de Govern que ha verificat si la Sra. Meritxell Mateu disposa de l'autorització per part del Govern per exercir els assessoraments que ha realitzat, i si la Sra. Meritxell Mateu s'ha donat d'alta, ja no dic, -perquè em dirà que potser no hi té dret-, li demano si el Govern ha fet algun procés per verificar totes aquestes informacions, l'autorització per exercir professionalment de la Sra. Meritxell Mateu i si han fet alguna verificació prop de l'Agència Tributària per saber si la Sra. Meritxell Mateu disposa d'un NRT i si ha liquidat els seus impostos en algun moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

D'una part això ho fan de forma autònoma els òrgans d'inspecció. Però escolti, escolti, que encara li contestaré més. No se'm fiqui nerviós.

La Sra. Meritxell Mateu, vostè sap que no té la possibilitat, perquè no ha fet els tràmits escaients per fer assessorament des d'un punt de vista de la figura d'autònoma. La Sra. Mateu defensa i obertament,

que era una assalariada. Llavors vostè em dirà, vostè em dirà si era assalariada, així ens estalviarem més preguntes. Perquè també ha llegit tota classe d'articles. Hauria hagut de cobrar mensualment? Sí. No cobrava mensualment. Bé, Doncs, és veritat. Això li fa a hores d'ara que parlo verdaderament d'una cosa extraordinàriament greu! Hauria estat millor que cobrés mensualment. Així ens ho diu. Bé.

Que un contracte verbal en algun moment, i he llegit l'article del Sr. Ferran Goya, hauria estat més endreçat? Sí, a la seva pregunta. Això hauria estat més endreçat de fer-ho així, però la Sra. Meritxell Mateu actuava com assalariada. Però no ho dic jo, és que ho diu ella, i a hores d'ara me la crec. I a més a més, més encara, és que no cal anar per 4 camins. És que no ho podia fer d'una altra manera? Perquè sinó hauria estat incomplint vàries normes, no des d'un punt de vista de la relació laboral, també des d'un punt de vista fiscal, ja des del punt de vista d'elegir, de tenir un NRT, des d'un punt de vista depèn, n'hi ha que sí i que no, del pagament de la taxa d'activitats econòmiques, depèn de com es faci en el seu moment les activitats econòmiques, l'IAE o no. Vull dir, d'això ja en sóc coneixedor.

Però a hores d'ara, la Sra. Meritxell Mateu hauria pogut fer ella, d'una, no sabia que cobrava de Landstreet, pel que se'ns diu, primera sorpresa. Però es veu que Landstreet també es pagava de tot. Jo que vol que li digui...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

... tampoc en té culpa, la Sra. Meritxell Mateu, que a vegades es paga per tot el que es diu.

I en definitiva hagués estat millor que cobrés amb compliment escrupolós, cada mes, Sr. Ferran Costa, i que verdaderament, per fer-ho de forma endreçada, dins d'un contracte verbal, tenir alguna cosa que ho sustentés més enllà de la confiança que li tinc. A hores d'ara amb la informació que hi ha i amb la prudència que ha de tenir un cap de Govern i amb l'admiració que tenim amb tots els consellers generals i el respecte que els hi dec a tots ells.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo i després l'última, Sr. Pere López.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vist que parlem de Landstreet la pregunta és: si pot informar el Govern si algun altre membre de DA, sigui del Govern o del grup parlamentari, ha tingut una relació laboral, professional, societària o econòmica amb la societat Landstreet o amb algun dels seus membres?

El Sr. síndic general:

Sr. conseller, jo diria que estem fora del tema de la pregunta. Estem parlant de les actuacions que ha fet Govern i/o la CASS sobre un tema de la Sra. Meritxell Mateu.

Aleshores crec que aquesta és una pregunta que no és pertinent en aquest moment.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí Sr. síndic, però s'ha fet referència constantment a aquesta societat com una caixa negra de la que deien que pagava part, suposadament, dels salaris de la Sra. Mateu. Jo penso que és una pregunta escaient vist que tot aquest tema no se n'havia informat, des de quan ho sabia el Govern, i llavors penso que la pregunta pertoca saber si algun altre membre o del grup parlamentari o del Govern ha tingut aquesta relació.

El Sr. síndic general:

Discrepo d'aquesta apreciació i em remeto a allò que diu el Reglament del Consell, i que a més, aquest ha estat llegit precisament a l'inici d'aquesta sessió. Vostès tenen tot el dret de posar qualsevol pregunta, però crec que aquesta no s'ajusta a la pregunta presentada.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Necessitaria almenys dues preguntes que són dos temes diferents.

El Sr. síndic general:

Ràpidament, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, sí.

El cap de Govern insisteix en la condició d'assalariada de la Sra. Meritxell Mateu intentant parlar d'un endreçament. No miri, la Sra. Meritxell

Mateu no pot desconèixer la seva condició de consellera, no li permet desconèixer la legislació fins a tal punt. Per tant ella sabia perfectament des del primer moment que no era una assalariada de la Banca Privada d'Andorra perquè no complia cap de les condicions. No és un tema d'endreçament.

Li he dit abans que no tenia salari mensual, que no tenia un contracte per escrit per una jornada parcial perquè el contractant no la considera empleada. El contractant quan regularitza, no la regularitza a ella, perquè entén que les declaracions defraudades en altres casos no s'apliquen en el seu cas. Perquè la pròpia CASS no la considera assalariada. Perquè la CASS quan fa la demanda judicial la fa sobre totes les persones que figuren en la declaració del Sr. Joan Pau Miquel excepte el seu cas, perquè la pròpia cas no la considera en cap cas assalariada, i evidentment, no estava donada d'alta a la CASS.

El volum d'il·legalitats i irregularitats és tan gran, que pretendre estar assentada en aquest Consell General amb totes aquestes actuacions em sembla realment increïble.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, li pregunto, Sr. cap de Govern, com pot vostè defensar una actuació com aquesta, com pot seguir persistint amb la condició d'assalariada de la Sra. Meritxell Mateu amb totes les informacions que vostè disposa, que segurament en disposa més que jo, i amb tot aquest coneixement? Sincerament, crec que està faltant absolutament a la veritat.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a veure és que jo no defenso res. És que jo no defenso. Vostè em fa unes preguntes i jo li estic contestant a les preguntes. Vostè fa unes afirmacions. Miri, jo li faig una pregunta, ja sé que no es pot fer. Escolti, i si al final resulta que té raó tindrà raó. Però jo li estic contestant les preguntes. No em faci dir ara coses que no he dit.

Ara li faig una pregunta Sr. Pere López. De la mateixa manera que afirma que la Sra. Meritxell Mateu no era assalariada, per què el patró no? Ha parlat amb el patró per saber-ho? És que les coses potser que les encerem una mica.

Miri, qui li parla, sap que la Sra. Meritxell Mateu ho està passant malament en aquests moments. El cap de Govern no ha dit ni una sola frase que no pogués dir. I a hores d'ara, vostè em demana, és veritat, -no m'ha fet falta ni la seva pregunta- és veritat que hauria estat més endreçat que haguessin pagat mensualment? Sí. Que hi hagués hagut un contracte laboral? Sí. Vostè em demana exactament quan ho vaig saber. Ja li he contestat. Li he dit dos vegades, tres vegades, està judicialitzat. Igualment la CASS, a més a més, ha obert un expedient, que potser s'hi afegirà la querrela i tal.

I després una altra cosa, jo entenc que estava fora de lloc, però no és el problema de Landstreet. No és el problema de Landstreet, la gent pot treballar per Landstreet i pot cobrar, la gent poden cobrar per Landstreet sense saber que és Landstreet.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

És que a veure, que tampoc aquí fem judici al tomb d'aquesta societat. Aquesta societat avui dia és un plet molt important que està en curs. Ara d'aquí a dir que totes les persones que han treballat per Landstreet que no sabien ni que Landstreet no les pagaven algunes d'elles, vull dir estan fent una il·legalitat. Bé, tampoc ens passem de mare, ho dic amb tot el respecte, Sr. Gallardo, tot i que ja tindrà ocasió de ficar preguntes que s'ajustin al que estem parlant, que és la Sra. Meritxell Mateu.

Jo ja veig que té moltes ganes de fer moltes preguntes, ho té ben ordenadet tot això. Jo ja ho veig.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, última pregunta, i després Sr. Ferran Costa.

El Sr. Pere López:

Sí, el Sr. cap de Govern no em contesta. A mi em sembla molt difícil la seva posició com a cap de Govern, entenent que alguns ciutadans han de complir la llei i altres ciutadans no l'han de complir. Però en tot cas, també li demanava des de quan el Govern sabia que la Sra. Meritxell Mateu estava actuant prop del Govern per convèncer-lo tant al Govern com al grup parlamentari. I miri, hi ha unes informacions que estan sent publicades en premsa,

fins i tot en alguns mails que demostren clarament que els anys 2012 i 2013, doncs, hi havia tota una sèrie d'actuacions per compte de BPA per part de la Sra. Meritxell Mateu, en el que apareixen alguns ministres del seu Govern per intentar modificar tota una sèrie de lleis i de legislacions.

Per tant, les suposades insinuacions que vostè em diu no són tant insinuacions. Hi ha tota una sèrie d'elements, des d'informes de la policia, des d'informes de la pròpia CASS, no és que el patró no la consideri, és que la CASS no la considera assalariada, més totes les qüestions que vostè m'ha reconegut que no han fet cap verificació per part de l'Administració tributària.

Per tant, a partir...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

... d'aquests fets, entenc que el Govern és coneixedor d'aquestes actuacions des de l'any 2012 i 2013 per part de la Sra. Meritxell Mateu?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, no sé si és una pregunta. Vol respondre Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, perquè com a cap de Govern hi ha insinuacions. Jo entenc que amb el joc polític, jo penso que les he de contestar.

Jo en tot l'exposat, no em contesta, no em contesta, ja no sé en quin llenguatge parlar. Jo em sembla que li he contestat tot.

Però vull parlar un moment d'Allianz, perquè també ho veig venir això. I ara li explicaré, i a demés, dic des d'ara que tot el dossier d'Allianz, el Govern d'Andorra el portarà al Consell General, no caldrà ni que se'm demani. Va ser una empresa que vam analitzar com tantes empreses vam analitzar. Jo li puc assegurar, aquí estem parlant de la Meritxell Mateu, de tot el que he recapitulat, no surt la Sra. Meritxell Mateu...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, Sr. cap de Govern, tenim molts temes per tractar, jo els hi demanaria que ens centréssim sobre els temes, perquè sinó estarem molta estona.

El Sr. cap de Govern:

Que quedi constància aquí que el cap de Govern es compromet, perquè va ser un tema que Allianz al final el Govern d'Andorra el va descartar, perquè dins del que cap volem fer les coses dins de l'ordre i un cert concert, ho vam descartar.

I perquè també ho veig venir que es digui que el Govern d'Andorra... no! El Govern d'Andorra ha fet les coses amb el tema d'Allianz com en fa d'altres. Però en aquest cas fixi's bé, el tema d'Allianz nosaltres vam entendre que no era bo per Andorra en aquests moments, i ho vam descartar. I portarem tota la informació, perquè també se'n diran moltíssimes de coses.

Però jo això ho dic com a cap de Govern, els consellers generals tindran de d'alt a baix el que va fer el Govern d'Andorra amb el tema d'Allianz. Em sembla important, Sr. síndic, perquè és clar, es fan tantíssimes al·lusions que algunes les he de contestar.

I jo Sr. Pere López...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern hauria d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic, no ho sé, vostès, jo sé el que sé. No sé, vostè m'ensenya coses a distància.

Jo el que no faig és de jutge. Jo el que no puc... jo sóc cap de Govern. Escolti, faig el millor que sé. Però el que no faré és de cap de Govern i jutge. Això és el que han de fer els jutges en el seu moment.

A mi em sembla que això que li acabo de dir, -i acabo Sr. síndic-, fins i tot vostè ho podrà entendre i el Sr. Gallardo també, suposo. No, Sr. Gallardo?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa o Sr. Gallardo...

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Penso que està clar que ningú ens pot acusar de connivència política amb el Partit Socialdemòcrata, però avui he de demostrar en aquest cas una compenetració al 100% quan el Sr. Pere López manifesta la capacitat clara i manifesta tant al Grup Parlamentari Demòcrata per Andorra com al Govern de Demòcrates per Andorra, com la formació

política de Demòcrates per Andorra, en tancar files i en passar pàgina i aplicar allò de qui dia passa any empeny.

Potser vostè ja ho ha dit més d'una vegada, actuen de forma col·legiada i això els fa fer que, doncs, potser l'esperit crític de diferents persones potser es vegi, com a mínim eclipsat, deixi'm ser generós a l'hora de posar en qüestió certes formulacions de preguntes.

Tampoc no fem cap favor a la ciutadania cenyint-nos a aquesta interpretació estricta del nostre Reglament del Consell General. Jo penso que tot els que estem aquí tenim molt clar que venim a servir a la ciutadania. No pas a servir-nos de la ciutadania.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

...amb la qual cosa, totes aquestes limitacions i aquesta no poder donar respostes o no poder donar explicacions clares, els ciutadans que avui ens estan escoltant, que són molts, que són un clam que estan reclamant que els donem respostes, nosaltres, tots plegats, estem fent un flac favor a la democràcia, no podem tenir aquest debat de manera sincera, de manera oberta, de manera clara i donar les explicacions preceptives que ens reclamen els ciutadans. Perquè el temps no ens ho permet, perquè la pregunta no se cenyeix, i amb això fem un flac favor a la ciutadania.

Per tant, tots plegats ens hauríem de plantejant si estem fent un favor i servint per allò que vam ser escollits, i és per servir als ciutadans del país.

Dit això, Sr. síndic li formulo la pregunta.

El Sr. síndic general:

Breument, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Coneix vostè el contingut d'aquests informes pels quals es va contractar els serveis de la Sra. Mateu per part de Landstreet?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Crec que estem al límit també del tema de la pregunta, però si vol contestar Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Escolti, dóna la sensació que no contesto, i a mi em sembla que estic contestant a tot.

No, no ho conec. Ja li he contestat. No conec el contingut.

Jo el que li dic, és que el que conec és el que va fer el Govern d'Andorra amb el tema d'Allianz, que al final el que vam fer és dir no ens interessa. Això sí que ho conec.

I també li diré una altra cosa i ho dic a tots els consellers. El cap de Govern acaba de contestar amb tota honestedat el que sap. Si més endavant sortissin més informacions, de la mateixa manera no caldrà que vostè em faci més preguntes, ben organitzadetes totes elles. Jo donaré la meva opinió personal, però la donaria per qualsevol membre de DA o també pels altres, però sense faltar a ningú, però la donaria.

Si a mi se'm demostrés que verdaderament el que vostès insinuen i ja fan de jutges, no sé potser tenen més informació de la que tinc jo. Jo solament puc contestar amb la informació que tinc. Si vostès en tenen més, el que haurien de fer és portar-ho a la Fiscalia, i en tot cas, vull dir, ensenyar-ho, dir com ho han tingut i a veure com ha sortit.

El que sé a hores d'ara és el que sé. Si vingués a ser que hi hagués més informació que jo desconec que fos molt clara, jo donaré la meva opinió. Jo no defujo de cap de les maneres de les meves responsabilitats.

El que sí li puc dir, és que no s'insinuï que aquí no sé què o qui hi havia al tomb d'Allianz. Perquè si hi havia tant, aquest projecte s'hauria tirat endavant i s'hauria de...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...per tirar-lo endavant tenia moltes dificultats. I com que tenia moltes dificultats, el Govern, tot i fer moltes reunions, i a demés li ha dit el Sr. síndic, tindran tota la informació. La informació no la tindran per emails a munt o a baix. La tindran oficialment, com ha de fer un Govern seriós. I si al final, per la informació que vostès tenen de papers que uns vénen per aquí i per allà, que jo no sé. I llavors contesto amb el que sé. El Govern d'Andorra el que no farà són contestes al tomb de papers damunt i tal, amb fets objectius. I si hi haguessin fets subjectius que sabés -i ho dic davant de l'opinió pública- que verdaderament aquí no s'han fet les coses bé...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern hauríeu d'anar acabant...

El Sr. cap de Govern:

...jo com a cap de Govern diré el que en penso i assumiré la meva responsabilitat, com penso que faig el millor que sé durant 5 anys i anys complicats i seguiré.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo, després Sr. Pere López i Sr. Víctor Naudi.

Només una qüestió. Jo puc comprendre, li dic a vostè Sr. Ferran Costa, que consideri que potser aquest debat encotilla o que allò que preveu el Reglament del Consell pot encotillar un determinat debat. El que passa que nosaltres com tots, i nosaltres els primers, no podem fer altra cosa que sotmetre'ns a la Llei.

Això és un Estat de dret. El Reglament del Consell és una Llei, i és el Reglament allò que el síndic ha de complir i fer complir. Vostès poden haver entrat com qualsevol altre conseller qualsevol altra pregunta. Les preguntes són les que són, el Reglament del Consell diu el que diu en relació a les preguntes i amb un cert marge de tolerància s'intenta, doncs, que es permeti, doncs, donar una mica més de joc.

Però el que no podem fer és substituir allò que diu el Reglament del Consell per una interpretació arbitrària o voluntarista que en qualsevol moment es podria girar en contra de nosaltres mateixos.

Sí, per al·lusions Sr. Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc perfectament el que vostè està esmentant. Simplement en cap moment pretenia jo alterar allò que marca el Reglament del Consell, només faltaria. Però sí que volia testimoniar que justament el nostre Reglament, a vegades encotilla el debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, jo apel·lo aquesta tolerància que vostè fa esment, perquè en la pregunta anterior no m'ha deixat formular per entendre, doncs, que estava fora del Reglament, però veig que en les respostes del Sr. cap de Govern sí que hi ha hagut aquesta tolerància per parlar de Landstreet i fins i tot per parlar d'Allianz que no és un tema que estigui relacionat.

I per tant, vist que ell ha dit o ha insinuat que jo havia fet acusacions o que no hi havia cap problema en què hi hagués una relació professional o laboral amb Landstreet, demano, si us plau, de poder tornar a formular aquesta pregunta. Si hi ha algun membre de DA del grup parlamentari o del Govern que hagi tingut una relació professional societària o laboral amb Landstreet o alguns dels seus membres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, jo torno a dir que és una pregunta que està fora de l'àmbit de la pregunta presentada. Vostès tenen tot el dret d'entrar exactament aquesta pregunta tal com vostè mateix l'acaba de formular. No serà pas aquesta la darrera sessió de preguntes. Ho pot fer en qualsevol moment. Però a mi em sembla que escapa el que és la pregunta que dona peu a la possibilitat que els consellers repreguntin estrictament, -diu el Reglament del Consell-, sobre aquesta qüestió. En aquest sentit sento no poder donar resposta positiva a la seva demanda.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Be, jo ara que el cap de Govern ens ha contestat a les preguntes per eliminació, és a dir, tot allò que no ens ha dit ens ha permès tenir clarament informació que té el seu partit polític, de la informació que té el seu Govern, i de la informació que té també el Grup Parlamentari de DA. A partir d'aquí són vostès els responsables davant del conjunt de la ciutadania d'allò que volen fer.

La informació és clara, tothom en disposa, tothom té els informes i tothom sap quines són les il·legalitats i irregularitats nombroses, nombrosíssimes, que s'han comés. I a partir d'aquí, doncs, cadascú farà les seves actuacions. I jo crec que aquesta situació el posarà amb moltes dificultats, Sr. cap de Govern, si no pren regnes amb l'assumpte.

En tot cas, vist tot el que s'ha exposat i el temps passat no el canviarem, ja ha succeït, a partir d'avui, amb totes les informacions que estem disposant, què pensa fer com a cap de Govern? Creu que aquesta és una situació admissible, la permanència de la Sra.

Meritxell Mateu com a consellera i com a presidenta de la Comissió de Finances? I quines actuacions pensa emprendre el seu Govern des de l'Agència Tributària, el Ministeri d'Economia, des del Ministeri Fiscal en relació a tota la informació que disposa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

El meu Govern, com no pot ser d'una altra manera, el que farà és complir la llei, que és el que estic fent en aquests moments. Aquest tema està judicialitzat, però aniré més lluny. Miri!

Això és... ja ho puc entendre, ho puc entendre tot. Si aquí hi ha més informacions vehiculades, papers que s'aixequen, preguntes que ja vénen per aquí, que ja ho veig venir tot això. Si tot això és demostrable, vist que vostè no sé que m'ensenya, jo li he contestat el que sé a hores d'ara.

Si jo he d'agafar, -que no sóc jo el que ha d'agafar-ho-, no sóc ningú jo per dir el que ha de fer un conseller general, però la meua opinió la donaré si les coses van *in crescendo* com sembla que insinuen per tots els costats.

En aquesta sessió parlamentària el Sr. síndic té raó. Jo no vull no contestar a cap pregunta, jo he mirat de contestar-les totes, i ho torno a dir, és que aquella gent que cobri de Landstreet, aquella gent ja sé que s'ha de dir que estan fent una cosa malament, és veritat. Molta gent ni sabia que cobrava per Landstreet. Justament per això hi ha un procés judicial obert. Està al cas d'això?

No perquè no, no és que...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...he mirat de contestar a tot, ara també em pot dir, escolti i el Sr. Ladislau Baró, m'ho pot demanar tot. Jo, la pregunta sobre la Meritxell Mateu, amb la informació que tinc, he donat totes les explicacions, totes. Exposa el Sr. Pere López diu: dono les explicacions i diu que no les he donat i ara farà una lectura del que no he acabat de dir i que és la veritat del que no he dit. No ho sé, tampoc l'he entès però bé, vostè té aquesta manera de fer que és hàbil però qui...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, la meua repregunta és: en base a una precisió sobre la resposta que ha fet el Sr. cap de Govern arrel de la primera pregunta formulada. És a dir, si ho he entès bé, en un primer moment la CASS es personifica dins de la causa reclamant contra el responsable d'aquell moment de la BPA per una no declaració dels salaris, en un primera llista, segons es desprèn del sumari en la que no figurava la Sra. Mateu. Si ho he entès bé, a partir del moment en què apareix a la premsa el dilluns de la setmana passada aquesta nova llista i en la qual hi figura la Sra. Mateu, la CASS es personifica amb una nova demanda. La meua pregunta és aquesta: si és així o ens ho pot confirmar el Sr. cap de Govern?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

A veure si puc ser didàctic.

Des de la presó el Sr. Joan Pau Miquel regularitza els que haurien pogut ser anteriorment empleats de la BPA. I per tant, com que això és absolutori no es pot anar més enllà. Però la batlle comunica que està judicialitzat a la CASS, que hi ha altres pagaments. Llavors la CASS, no contra els que no han cotitzat sinó contra en aquest cas el titular de la societat Landstreet, es querella. I quan la batlle dóna els noms més enllà de l'origen dels que va regularitzar el Sr. Joan Pau Miquel, dóna aquests noms a la CASS, també hi figura el de la Sra. Meritxell Mateu. I la CASS doncs també ha fet o farà el que hagi de fer. Però també li diré una cosa, és que el problema no és quanta gent hi ha que no ha cotitzat, solament que n'hi hagi un, ja hi ha motius. No és una qüestió de deu, dotze o de qui apareix o no apareix a la llista. El que no farà la Sra. Meritxell Mateu és fer

desaparèixer el que hi ha dins del sumari. I el que no ha fet la batlle, i ho dic i jo no em vull ficar en temes que no em pertocuen, és no passar tota aquella llista que està dins del sumari, que en teoria en el seu moment el que hauria hagut de cotitzar no ho va fer. I per tant, es gira, independentment que ja es va presurar, això es veu que és així i és sabut per molts de vostès que amb una colla sí que ho va regularitzar de tal manera que llavors no hi havia cap problema perquè era absolutori.

I també miri, ja de memòria. I tot dependrà...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...si qüestions penals o no qüestions penals perquè em sembla que menys de 30.000 euros no és penal, i més de 30.000 euros és penal. Doncs escolti, ho he preparat el millor que sé, i a la seva pregunta em sembla que li he contestat el millor que he sabut Sr. Víctor Naudi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs passem a la segona de les preguntes presentades, que seria la que està numerada com a número 3.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 12 de setembre del 2016, relativa a la Banca Privada d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1146 i s'ha publicat en el Butlletí número 56/2016 del 13 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el passat setze d'agost de dos mil setze, els accionistes majoritaris de la Banca Privada d'Andorra van posar en coneixement de la batlle instructora del cas BPA amb valor de denúncia, tot un seguit d'amenaques i extorsions de què van ser objecte, molt abans de la intervenció del banc.

Vist que en l'explicació dels accionistes, s'afirma que el Govern està al corrent dels fets des de fa mesos perquè s'ha anat informant personalment diferents integrants de l'executiu, entre els quals al cap de Govern.

Vist que el vint-i-quatre d'agost del dos mil setze el ministre d'Exteriors del Govern, el M. I Sr. Gilbert Saboya declarava als mitjans de comunicació que les suposades amenaces i pressions denunciades pels accionistes van ser comunicades al Govern "quan el banc ja estava intervingut, el consell d'administració suspès i el conseller delegat empresonat".

Vist que en la mateixa declaració del dia vint-i-quatre, el ministre també informava que les converses amb els accionistes majoritaris de BPA van ser després de la nota del FinCEN, amb caràcter informal i que en el marc de les mateixes les insinuacions sobre aquestes suposades amenaces i pressions van ser "genèriques, sense cap mena de prova".

Vist que el president del Grup Parlamentari Demòcrata, el M. I Sr. Ladislau Baró, afirmava en una entrevista publicada el passat set de setembre de dos mil setze, que el Grup Parlamentari Demòcrata ha estat informat dels elements essencials de l'afer BPA d'entre els quals també respecte de les suposades amenaces rebudes per part dels accionistes majoritaris de BPA.

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot Govern informar en quina data va ser coneixedor dels fets denunciats?

Pot informar el Govern quins membres del Govern van ser informats dels fets?

Pot informar el Govern quines altres institucions i/o càrrecs públics van ser informats per part del Govern un cop aquest va ser coneixedor dels fets?

Pot explicar el Govern les accions que va dur a terme un cop va ser coneixedor dels fets?

Pot explicar el Govern si la informació que va rebre contenia explicacions referents a amenaces i extorsions a ciutadans andorrans?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, n'hi ha una, n'hi ha sis de preguntes en una, però bé.

Em sap greu Sr. Gallardo, però no comparteixo a més la base de la seva pregunta, o més ben dit de les seves preguntes. Perquè vostè diu i a més ho diu de forma reiterada que el Govern va ser coneixedor dels fets. I això no és cert, ja m'explicaré.

El Govern va ser coneixedor d'una versió sobre uns suposats fets. Miri si la matisació és important.

La versió en aquest cas del Sr. Higinio Cierco, i el Govern no va entrar a valorar si aquesta versió que va ser ampliada i precisada en la declaració que el Sr. Cierco va fer davant de la Batllia l'agost passat és si s'ajusta o no a la realitat. Perquè el Govern Sr. Gallardo, i després no digui que no li contesto a les preguntes. Li contestaré a totes. El Govern no li pertoca fer.

Ara bé, va ser el Govern coneixedor de la versió del Sr. Cierco? Sí. Amb més o menys grau de detall i de concreció que la declaració que va fer en seu judicial. I també li diré, sense portar cap prova, i era una versió.

El Govern escolta aquesta versió a l'abril del 2015. Un mes després de la nota del FinCEN sobre la BPA, i som el Jordi Cinca i jo mateix que som coneixedors d'aquest relat. Potser no és aquí però serà un plaer, ja li dic des d'ara, de donar tota classe d'explicacions de totes les reunions que he tingut. Però serà un plaer.

I al mateix temps s'explica també a altres membres de Govern, i no ens amaguem de res. Així ho va dir el Sr. Xavi Espot, també el Sr. Jordi Alcobé i es va, com ho va explicar el Sr. Xavi Espot per exemple en una entrevista a la televisió. Tota transparència.

Cal remarcar que en totes les vegades que es fa arribar al Govern, mai es demana al Govern d'actuar sinó que ben al contrari, ben al contrari. Es fan aquestes explicacions en el marc de la discreció. També cal recordar i remarcar que el Govern en cap moment no va demanar als accionistes majoritaris o als seus representants que no actuessin o que mantinguessin aquest relat en secret. Perquè això sí que seria molt lleig. La gent fa el que vol però han de provar.

Ben al contrari, cada vegada que un dels accionistes majoritaris, el seu representant així ho insinuava, aquest relat es podia acabar fent públic, el Govern va actuar en tot moment que era la justícia que li pertocava de donar les responsabilitats.

Dic passant, un cas ja judicialitzat pels advocats de la família Pujol. No sé si vostè ho sap això.

Per tant, el Govern no va actuar perquè no li pertocava actuar. Perquè son les persones que al·leguen uns fets que han d'aprovar aquests fets. Fins aquí ho pot entendre. Això és així perquè això

és així i arreu i a tot arreu i a més quan no s'aporten proves.

I per què és la justícia que li pertoca investigar aquesta versió d'aquests suposats fets? I a determinar si aquests fets són certs o no. I el Govern mai no ha intentat impedir que el Sr. Cierco expliqui la seva versió. És més, a mesura que s'acostava, interessant. A mesura que s'acostava el moment de la declaració judicial del Sr. Cierco anaven augmentant l'existència dels accionistes majoritaris per fer públic aquest relat. Per què serà? I això sí que em sembla rellevant.

I el Govern no s'ha volgut silenciar mai sinó que a més a més, els hi ha donat l'explicació de poder-se explicar. Perquè nosaltres quan ens vam personar com a part actora personal en la primera causa, van dir que declari el Sr. Cierco.

Això també serà interessant explicar a la comissió.

Però escolti, jo mateix m'he reunit en diverses ocasions amb el Sr. Cierco, a més ho he dit, des del març del 2015 i li puc assegurar que les reunions no han sigut en el torn del Cas Pujol... També és interessant això!

Andorra aquests darrers anys ha tingut problemes bastant més greus que el Cas Pujol, i estarà d'acord amb mi, no? Evidentment si parla d'altres institucions també li diré la del Sr. Ladislau Baró. El Sr. Ladislau Baró que és una persona raonable li explico, evidentment després ho sap amb tots els detalls com ho sé jo perquè a mi no se m'expliquen tots aquests detalls. I ja està! Però suposo que no li han donat el títol ni el diploma d'advocat per casualitat i ha de veure qui fa la denúncia i el que aporta les proves si vertaderament és ell.

Miri, un exemple, si a mi em ve qualsevol persona que resulta que ha tingut un problema i que ha sigut un problema que ell entén delictiu, jo he d'anar cada vegada a la Fiscalia amb aquest problema? El que hauria de motivar-los potser a què vagi a la Fiscalia, no?

Vostè està molt interessat en això Sr. Gallardo? És curiós...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Martí, estic interessat en saber la veritat! Sr. Martí... la veritat!

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Jordi Gallardo:

I per tant, faig la feina que em toca fer, les preguntes -que li agradin a vostè, o no- em toquen fer perquè vostès facilitin tota la informació, una informació que ha volgut compartir només amb una part d'aquesta Cambra, amb una part, excloent l'altra part, fent diferències entre el que és l'arc parlamentari entre aquells que li donen suport a vostè i els que ja d'entrada entenc que estem a l'oposició.

Quan li ha calgut parlar de temes importants i delicats pels quals vostè ha reclamat el suport no ha tingut cap inconvenient en posar-se en contacte amb nosaltres i explicar-nos la greu situació del moment.

Per tant sí, Sr. Martí, estic interessat amb això i amb moltes altres coses i les continuaré demanant, explicant i escrivint li agradi a vostè o no li agradi perquè és la meva feina i la meva obligació i sovint no és agradable fer, però em toca fer-la, i amb això suposo que vostè s'hi veu reconegut també però és el rol que ens toca fer.

És clar, aquí hi ha uns fets suposats, denunciats per uns accionistes en seu judicial, és una part de la veritat o una versió de la veritat, i l'altra versió que és la que explica el Govern mitjançant el cap de Govern i els seus ministres i després el Grup Parlamentari Demòcrata. Però són unes versions que han anat modulant-se, des de no estar molt informats, a estar una mica informats, a tenir coneixement de manera genèrica, a tenir ja més endavant coneixement dels fets de manera més concreta.

Aquí vostè parla de què hi ha hagut un problema per una persona o per uns accionistes que a vostè en certa manera li expliquen i que recomanen doncs, que facin el que ells entenen que han de fer per defensar els seus interessos si és que ho creuen i que els accionistes doncs, van fer o no van fer.

Miri jo li diré una altra cosa, de confirmar-se això que està per veure, que jo no ho dono per fet però de confirmar-se, el problema no és només pels accionistes Sr. Martí, el problema és pel país i això és el que a mi m'importa i el que a mi m'interessa, i això és el que a mi em sobta del per què malgrat quan li dona la versió dels fets vostè no es preocupa d'anar més enllà i això seria el greu, Sr. Martí, i avui li dono l'oportunitat de què expliqui per què a vostè quan se li dona coneixement -encara que fos de manera genèrica d'aquests fets- vostè no va actuar... no per defensar els accionistes perquè està per

demostrar de si el que expliquen ells és veritat o no, per defensar la sobirania d'Andorra, perquè de confirmar-se tot això -repeteix i ho poso en condicional-, de confirmar-se tot això estaríem parlant de què un organisme d'un país estranger ha tingut una intervenció extralimitada, i això sí que seria un problema i, sí, evidentment, això interessa molt saber-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern, li demanaria breuetat.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies, però el debat és molt interessant.

El que no és de rebut, Sr. Gallardo, és que es vulgui convertir al Govern en responsable. Miri, gairebé en còmplices d'una actuació que era delictiva. Ho vaig dir en el darrer Debat d'orientació política, des que va començar l'afer BPA alguns, entre ells vostè, no han parat de donar crèdit a les teories de la conspiració més extraordinàries. Han tractat al Govern i les institucions pitjor del que es tracta als processats en un procés penal... i ho dic així! I no han sabut reconèixer quantes d'aquestes teories i suposicions... -perquè algun dia ja farem balanç del que s'ha dit-, s'han quedat totes i cada una descartades per la realitat dels fets.

El Govern què podia fer? -em diu-, l'abril del 2015 o el final del 2015, o al febrer del 2016 -per donar les dates de... no li dic les dates perquè tampoc les sé de les quatre o cinc reunions que he fet amb el Sr. Cierco- però jo ho explicaré tot a la comissió, tinc molt interès d'explicar-lo a la comissió. Amb la nota del FinCEN, amb el banc intervingut, a més, amb el conseller delegat a la presó preventiva i amb un relat dels fets que és la versió d'una part. Aquí hi ha dos suposats fets delictius... parlem clar a la ciutadania! El primer, unes suposades extorsions; el segon, un suposat aixecament del secret professional en l'àmbit bancari, per tant, un fet com l'altre van ocórrer suposadament la primavera del 2014, un any abans que el Sr. Cierco o els seus representants expliquessin la seva versió dels fets... Curiós! Curiós! Perquè quan aquests suposats fets van ocórrer ningú va anar a veure a cap membre del Govern, ni a explicar res, com tampoc es va notificar res a l'INAF -vostè que està tan pendent de l'INAF. Anoti-s'ho això, anoti-s'ho... de l'INAF, perquè si tanta por hi havia de què BPA es pogués veure afectada s'havia d'informar el supervisor també... però de seguida, eh?

Perquè al supervisor se l'ha d'informar de qualsevol fet que es consideri rellevant per la plaça financera, si o no? Però, no es va informar a l'INAF, no es va informar al Govern, aquí no calia informar per cert, perquè s'havien de fer altres coses: s'havia d'anar a la Fiscalia, i s'havia d'informar a l'INAF i sobretot no es va informar a l'autoritat judicial. Què hauria d'haver fet el Govern? Va segons vostè, anar a la Justícia a denunciar una versió dels fets que feia una part, quan és evident que és aquella persona que tantes proves té que ha d'anar de seguida? Això havia de fer el Govern? És a ell que li pertoca, legítimament explicar els suposats fets que ell coneix d'una versió i d'aportar les proves si proves n'hi han, després ja explicaré com el Govern d'Andorra defensa la sobirania i si hi han hagut coaccions. De la mateixa manera que en la pregunta anterior, assumirem les responsabilitats que haguem d'assumir però dins dels ordres i dels canals diplomàtics.

Però miri, vostè posem el cas que fos cap de Govern...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, ja acabo.

Però segurament ho faria millor que jo, miri... Però el que no podria fer és que quan un li ve amb una part d'una versió sense proves, què ha de fer, cridar a consultes a l'ambaixador d'Espanya i a l'ambaixador d'Estats Units d'Amèrica? Però què és aquesta pregunta si és cap de Govern? Perquè jo no sóc ningú per donar consells Sr. Gallardo -jo, la meua vida política la tinc més al darrera que al davant-, però el ridícul que hauria fet vostè i el ridícul que hagués fet a Andorra hauria estat majestuós... Pensi amb això... pensi amb això!

Escolti, perquè a mi em sembla que vaig fer el que havia de fer, i mai se'm va demanar d'actuar, i mai a mi se'm van portar proves... mai! Però, jo li puc assegurar que jo explicaré totes les reunions que he tingut a la comissió especial, totes! És el que he patit en aquest Govern, i ho deixo així...

Acabo Sr. síndic.

Vostè Sr. Gallardo ha insistit molt en què el Govern doni explicacions... jo ho entenc i aquí estic per controlar, no faltaria més! Però fixi's bé...

El Sr. síndic general:

Breument si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...que les dues suposades conductes delictives de les quals està parlant (l'extorsió i la revelació del secret bancari) el Govern no hi té res a veure, fixi's bé. Perquè vostè no té el mateix interès, demano, en saber per què els accionistes majoritaris han esperat fins a l'agost del 2016 per explicar uns suposats fets que van ocórrer al tard. No és molt més important vista la situació que hem viscut... Demano! Per què això vostè no ho va fer saber o no ho vol saber, Sr. Gallardo? Per què sempre és el Govern el responsable de tot com si aquí, jo ho entenc, entenc... Escolti, nosaltres... Jo li desitjo a totes les persones que estan aquí que si són cap de Govern no hagin hagut de viure una situació com ha viscut aquest Govern.

Ja està Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja era d'esperar l'habilitat del Sr. Martí no contestant les preguntes i tornant preguntes cap aquest costat per no contestar-les aquesta vegada no li servirà de tàctica.

Vostè ve avui aquí i es fa la víctima de tot el que ha patit el Govern... No, perdó Sr. Martí, aquí no ha patit només el Govern, ha patit el Parlament i ha patit el país, i han patit els treballadors, i han patit els accionistes i ha patit molta més gent, no només el Govern ha patit amb la crisi de BPA Sr. Martí... no només el Govern. Hem patit tots... tots!

El Sr. síndic general:

Si us plau, eviteu converses particulars.

El Sr. Jordi Gallardo:

...no només el Govern, Sr. Martí.

Vostè em fa a mi unes preguntes per desviar l'atenció i vol fer semblar no sé quins dubtes i no sé quina estratègia, no sé què és el que pretén però jo li recordo, i li demanaria vist que avui s'ha parlat molt del Reglament que se li recordi al Sr. cap de Govern que les preguntes les fa el Consell General al Govern, és una sessió de control, i per tant vostè el que ha de fer vostè és contestar, Sr. Martí! Contestar les preguntes.

Què hauria fet jo? I jo li demano a vostè, què ha fet vostè? A part de cap de Govern li agrada fer-se també dir "comandant en cap", com a "comandant en cap" del país i màxim responsable també de la Policia -no només per passar revista a les tropes el dia de la Patrona, sinó també per actuar i fer més coses que van més enllà de passar revista-, si vostè no pensa -i aquí és la repregunta-, si vostè no pensa que no per defensar la versió dels accionistes, això la via judicial ja ho farà i demostrarà si els fets denunciats són verídics o no, per defensar el país Sr. Martí. Vostè no es va ni preocupar de saber si el que s'estava explicant o li estaven insinuant, o el que li deien que li podien ensenyar era veritat, o no, i no va tenir ni el més mínim interès de per exemple parlar amb la Fiscalia o amb la Policia per saber si els fets denunciats eren infundats o eren veritats, Sr. Martí, "comandant en cap" d'aquest país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, el Sr. Pere López... com l'encerta, eh? Perquè ja hi ha una afinitat tan forta que allò de "comandant en cap" és allò de "*l'État et moi*" i aquí hi ha una bona afinitat fins i tot en la terminologia entre SDP i Liberals d'Andorra.

Però dita aquesta petita brometa, jo li faig unes preguntes retòriques... "*Ja sé que no em contestarà, ja sé com funciona el Consell...*". Jo li diré el què farà el Govern: deixar fer a la Justícia perquè miri, les relacions diplomàtiques són una cosa molt seriosa i un Govern ha d'actuar en base a uns fets certs i provats.

He dit en diverses ocasions que m'hagués semblat irresponsable formular algun tipus de queixa diplomàtica només en base a declaracions d'una part i fins aquí ho podem entendre tots, però de la mateixa manera -i ho dic en seu parlamentària- li dic que el Govern no farà deixadesa de fer les seves responsabilitats, en cap cas, i que si finalment es demostra que va haver-hi algun tipus d'extorsió per part dels funcionaris espanyols el Govern demanarà les seves oportunes explicacions i farà les queixes que cregui oportunes perquè aquí sí que és defensar la sobirania. Més li diré, altres vegades en aquesta Sala perquè s'hi creu o no s'hi creu en els convenis, és creu o no en la bona col·laboració de les entitats, en aquest cas, judicials.

S'ha parlat de comissions rogatòries i de vegades fins i tot s'ha arribat a dir que quan s'ha alçat una comissió rogatòria cau a trossos la sobirania... o s'ha insinuat. I s'ha volgut fer ús partidista i a més una mica populista de les comissions rogatòries que arriben a Andorra per part de les autoritats judicials espanyoles. Doncs bé, en aquest assumpte, i el que li dic en seu parlamentària, perquè vostè ha provat tot això, eh? En seu parlamentària, que les autoritats andorranes si formulen comissions rogatòries, perquè és en ambdós casos, i el Govern entén que aquí no s'està complint la llei i els convenis firmats, farà la queixa perquè tenen una obligació també les comissions rogatòries, van en un sentit i en un altre. Això és la nostra responsabilitat! Aquesta és la nostra responsabilitat!

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

I li diré una cosa, així... De vegades, he tingut ocasió de parlar de forma informal amb alguns de vosaltres. Potser sí que hauria hagut de dir-ho als consellers de forma de dir: "Miri...", com li vaig dir al Sr. Ladislau Baró. Però l'actuació del Govern, també li dic, no hauria canviat... no hauria canviat perquè el que no es pot és d'una, i ja ho he dit abans... Com es pot demanar a un cap de Govern o a un ministre, i ho dic passant i ho torno a dir, les insistències sobre aquests suposats fets de coacció van en augment en els últims cinc mesos i després es para, no hi ha tanta inquietud de tants accionaris majoritaris. Però bé, jo ho puc entendre tot.

Vull dir que aquí en seu parlamentària ho hauria pogut dir però l'actitud del Govern hauria no estat la mateixa. Són els que... Si ells entenen legítimament que han sofert pressions, que les poden demostrar han d'anar a la Fiscalia, però a mi el que em sap greu, i acabo una cosa perquè té raó en una part de la intervenció, jo no faig victimisme, en l'any i mig que porto ara em dirà que faig victimisme però jo no tinc perquè fer victimisme perquè, escolti, estic curat d'espants i el que vindrà, no?

El que li vull dir, i així acabo perquè així el Sr. síndic si no... Té raó, qui ho ha passat molt malament són els ciutadans, l'economia que està en perill, els inversors, els que van fer confiança i van posar els seus estalvis a la BPA. I també potser per una cosa que tenim clara: perquè amb això també s'hi ha esforçat el Govern i no s'ha amagat i no és fàcil, som part activa en molts processos, en un ja veurem si no vaig dir que podríem ser part activa en altres processos perquè en queden onze, perquè ja vaig dir-

ho -i no faig victimisme-, aquell dia encara que a vostè no li sembli...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern hauria d'anar acabant.

El Sr. cap de Govern:

Aquell dia sí que estava en joc la sobirania d'Andorra, i en tot cas si la sobirania s'ha malmès quan es demostrí i no amb fets que s'han de demostrar i sense aportar cap prova, allà estarà el Govern d'Andorra que és la nostra obligació, només faltaria! Aleshores, si això passés, suposo que al llarg de tot aquest any i mig que no l'he tingut amb el que ve potser alguna vegada... No, li diré més, llavors segurament em recolzarà perquè més o menys tindrè una estratègia que ja li convé. I ho deixo així...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè mateix acaba de donar l'exemple, Sr. cap de Govern, de quan hi ha hagut un problema al país que pugui afectar a la sobirania. Ho ha compartit amb l'arc parlamentari -en el cas de BPA- i nosaltres pel meu grup hem estat allà i hem sabut passar l'interès del país per davant de l'interès particular o polític. Per tant, no entenc perquè tot i que ara ho ha reconegut davant d'una informació, ja li admeto, pendent de contrastar però que apuntava a uns fets que de complir-se són greus, no va voler compartir aquesta informació amb la resta de grups parlamentaris.

La meva repregunta seria: la setmana passada unes declaracions de l'ex-representant legal dels accionistes majoritaris en la televisió pública, l'ex-representant legal va explicar que vostè va tenir la possibilitat, a oferiment seu, de conèixer amb més detall que la informació que se li estava facilitant era de debò o hi havia motius o proves per demostrar doncs que això anava o que venia a contrastar i reforçar les seves explicacions i em va semblar entendre que vostè va rebutjar aquesta possibilitat.

És cert que se li va oferir això, sí o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, l'invito... -no sé Sr. Ladislau Baró, quan estigui convocat jo ben a gust vinc, eh? a què vingui vostè. Avui no li explicaré. Ara, és que no ho va dir al lletrat però és que jo també ho he dit.

Miri, jo el que no faré aquí és a l'espera d'una comissió dir-li exactament el que va dir-li el lletrat que jo vaig dir, això és d'una facilitat...

Estava amb el Sr. Jordi Cinca i jo ja diré el que em va dir, llavors a la seva pregunta: posem el cas... -ja sé que no em contestarà la pregunta-, posem el cas que vostè és cap de Govern i li ve una persona i li diu: "Escolta, que hi ha unes suposades pressions, que aquí hi ha una cinta que ho explica un senyor, i tal". Vostè es pensa que un cap de Govern està per escoltar cintes d'una... en l'entorn que estem vivint? Faci's aquesta pregunta. Però jo el que sí faré i penso que serà interessant és explicar-ho tot, però no per fer mullader... Miri el que li dic, i després vostès faran el judici de les meves explicacions a la comissió, però no per fer mullader, i ho sabrà tot, eh? Tot! Així aquell dia una paraula que vostè hi sigui. Perquè segurament aleshores potser algunes coses que està dient les matisarà més endavant, suposo.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no sé si això és algun tipus d'amenaça, Sr. Martí no em cauen els anells si he de rectificar i es demostra, doncs, que alguna de les coses que he dit, doncs, estic equivococat.

No hi ha problema en fer-ho. Cap problema!

Però jo li faig unes preguntes i vostè em contesta a mi una repregunta del que jo faré si fos cap de Govern. El cap de Govern és vostè Sr. Martí, per tant, contesti vostè què és el què va fer?

Perquè és clar, abans a la pregunta anterior ens diu que si tenim algun paper, que anem a la Fiscalia per demostrar el que suposadament estem apuntant que no sabem, però quan a vostè li ofereixen la

possibilitat de comprovar o de visualitzar algun tipus de prova per contrastar que el que li estan dient és veritat! Vostè no fa res?

Li torno a fer la pregunta. Què va respondre vostè a l'oferiment que li va fer el lletrat per poder comprovar si el que estava dient tenia consistència o no? Què va fer vostè Sr. cap de Govern?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És que no em pertoca a mi. Jo li he explicat, però no és aquesta reunió. Jo no volia citar el Sr. Jaume Bartumeu. No és aquesta reunió, n'hem tingut moltes de reunions. I li puc dir que quan se'm demana això, no pas el Bartumeu, potser la persona més interessada, que és algú més que el Sr. Jaume Bartumeu, a mi no se'm diu, escolti, acompanyi'm a la Fiscalia.

Però és que no em pertoca a mi! És que no em pertoca a mi!

Jo li torno a dir el mateix. Vostè es pensa que es va a un cap de Govern i se li diu, a la seva pregunta, jo li vaig al Sr. Bartumeu, amb el Sr. Bartumeu tenim diferències, però jo suposo que ens tenim un respecte i punt. Jo li vaig dir això no em pertoca, no ho vull, no vull escoltar. I aleshores vostè em permetrà que la continuació d'aquesta conversa, perquè no m'agrada fer mullader, i tampoc calia cap cosa greu, la pugui dir a la comissió.

Però la seva pregunta no la vaig posar perquè entenia de forma clara que no em pertocava.

Però també li diré una altra cosa, després de forma parcial, ens anàvem dient coses de possibilitats de portar-me tot un dossier estructurat més enllà de cintes, em vam tenir moltes, i mai se'n va portar. Mai!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, sobre la contesta que ha fet el Sr. cap de Govern, més o menys ha explicat, però no m'ha quedat prou clar els motius del perquè no va acudir a la Fiscalia. Al principi de la seva resposta deia que va ser coneixedor d'uns suposats fets i d'unes suposades veritats, i si això s'ajustava a la veritat, no?

Doncs, jo entenc que en aquell moment, aquella versió, en un moment en què el banc estava intervingut i que hi havia, doncs, una situació molt difícil per totes les parts. els motius del perquè no va portar aquest cas a la Fiscalia el Sr. cap de Govern, que això hagués permès, doncs, de saber si aquestes suposades veritats eren certes, quins són els motius perquè no portés aquest cas a la Fiscalia, en un moment en què aquestes persones li demanaven d'alguna forma empara?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sr. Víctor Naudi, és que jo no vaig tenir la sensació, però tinc el Sr. Jordi Cinca aquí, que em demanés l'empara de res.

I escolti, però de qui s'havia d'emparar que tenien suposadament les proves són ells mateixos.

No li sembla lògica aquesta contesta? A mi no se'm va portar cap prova. A mi se'm van fer moltíssimes insinuacions, i *in crescendo*. Però no se'm va portar cap prova.

Escolti, jo en aquest debat, no estic ni a favor dels uns ni dels altres, estic a favor que es compleixi la llei. Qui havia de fer-ho en el seu moment ja ho vaig dir, ja no sé com dir-ho més. És el que té les proves. Jo li he donat aquell exemple. Si qualsevol persona que em diu és que a mi alguna persona m'ha fet un delictes, jo he d'acompanyar aquella persona, però jo tampoc vaig veure que tenia unes ganes d'anar a la Fiscalia de patac, eh?

Jo no estic contra els accionistes majoritaris ni contra ningú. El que sí faré és si es porten les proves, això està judicialitzat a hores d'ara, que ja s'hauria hagut d'haver judicialitzat, si així ho entenen, tampoc entenc perquè més tard d'ara. A mi se'm diu, és que era un entorn. Oh, és que l'entorn és el d'abans i el d'ara és un altre. Sempre hi haurà un entorn a la vida! Sempre hi haurà un entorn a la vida!

A mi em sembla que ho he contestat, i amb això almenys en poden tenir la certesa. Si verdaderament l'Estat veí no s'ha comportat dins de les normes establertes entre dos estats amics, farem el que haguem de fer. I allà estarà present el Govern d'Andorra per defensar la seva sobirania.

Miri, a mi em sap greu tots aquests debats sobre BPA...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...i és veritat Sr. Gallardo, és el de menys, això meu. El que em va preocupar molt és el demés, que aquí podien passar uns quants, i gent que no tenen cap responsabilitat des del punt de vista societat.

Però bé, ha passat i ja està. I malauradament ho vaig dir i ho he comentat moltes vegades, ni *l'État c'est moi* ni res. L'Estat està fet de molts organismes i un dels organismes és el judicial, i malauradament, perquè queden 11 casos darrera encara, jo ja no seré cap de Govern i potser en passaran varis de caps de Govern i això encara estarà judicialitzat. Això sí que em sap greu de veritat, em sap greu!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, i abans de passar a la tercera pregunta, suspenem la sessió durant un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 12.27h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 12.56h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la pregunta numerada amb el número 2.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'agost del 2016, relativa a les retencions practicades per part de l'Estat espanyol sobre les pensions percebudes a Andorra, (Reg. Núm. 1108).

Fou registrada amb el número 1108 i s'ha publicat en el Butlletí número 54/2016, del 30 d'agost.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les retencions que, semblaria, practica l'Estat espanyol a les pensions que es perceben a Andorra.

Vist que per tal d'evitar-les cal obtenir un certificat de residència fiscal prop de l'Agència Tributària que cal presentar davant la CASS.

Es demana:

Per què el Govern i la CASS no han informat diligentment d'aquest tràmit a realitzar i han ocasionat i segueixen ocasionant, consegüentment, un important greuge econòmic als nostres pensionistes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em permetrà el Sr. López que en primer lloc emmarqui la problemàtica global i després, poc a poc, anem focalitzant l'aspecte més puntual al qual ell fa referència.

Efectivament, el 26 de febrer del 2016 va entrar en vigor el CDI amb Espanya. Per tant, entre altres, s'evita la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda. I per tant, es poden beneficiar d'aquest conveni tant les persones que sent residents, en aquest cas Espanya, cobren de la seguretat social andorrana, com les persones que sent residents fiscals a Andorra cobren de la seguretat social espanyola.

Em referiré breument als primers perquè em sembla també important emmarcar què és el que va fer la CASS en aquest cas, en relació a aquells amb els que únicament pot actuar de manera directa, que és aquells als que paga la pròpia Caixa Andorrana de Seguretat Social. És a dir, persones que cobren de la Caixa Andorrana de Seguretat Social consten com a residents a Espanya, concretament 4.669 persones, i aquestes persones se les va contactar per carta, se'ls va informar de la nova situació, i no únicament se'ls va informar sinó que ja es va prendre la iniciativa a

partir del mes de març del 2016 de no aplicar-los-hi la retenció de l'impost de la renda dels no residents, que com saben és una retenció del 10% i que se'ls hi estava aplicant, doncs, preceptivament fins aquell moment.

Per tant, en aquest cas, sense demanar cap més justificació, la CASS va prendre aquesta decisió i això sense que vagi en detriment que l'Agència tributària, el Departament de tributs i fronteres, doncs, si ho creu oportú, pugui demanar els comprovants que cregui en relació a les obligacions tributàries d'aquestes persones que no sent residents en aquest cas a Andorra, sent residents fiscals a Andorra, hagin o no de demostrar aquesta residència.

Per tant, penso que en relació a aquest conjunt de ciutadans, la CASS va actuar correctament, preceptivament i amb molta diligència.

Pel que fa al segon grup i que estaria més en el centre de la pregunta del Sr. López, és a dir aquelles persones que cobrant de l'Instituto Nacional de Seguridad Social, tenen residència a Andorra. El primer que cal dir és que la CASS no té coneixement concret i exhaustiu de qui són aquestes persones. Aquestes persones, insisteixo, reben un abonament per part de l'Instituto Nacional de Seguridad Social. I és aquest institut el que té l'obligació d'aplicar el conveni de doble imposició segons ha estat signat i a partir del moment en què ha entrat en vigor.

És cert que el més de juny d'aquest any 2016, la CASS comença a rebre notícies per part de persones residents a Andorra que reben aquesta pensió per part de l'Instituto Nacional de Seguridad Social, observen que els hi continuen fent una retenció, en aquest cas del 8%, que és la que fa Espanya en aquests casos.

I a iniciativa de la CASS un cop obté aquesta informació, que insisteixo, no pot tenir si no és perquè se li fa saber, perquè la CASS no té coneixement de quines persones cobren aquesta pensió, doncs, que la CASS comença a agafar cartes en l'assumpte. I de fet pren contacte directament amb l'Instituto Nacional de Seguridad Social espanyol, demana el perquè no està aplicant la retenció. Aquest institut li fa saber quins són els seus protocols. Els protocols inclouen que a la persona que rep la pensió té l'obligació de que per poder-se beneficiar de la no retenció ha de demostrar la seva residència fiscal en un país amb el qual es té un conveni de doble imposició. En aquest cas, per tant, un certificat de residència fiscal a Andorra, i que un cop reben aquest certificat, llavors és quan apliquen el que preveu el conveni.

Davant d'aquesta circumstància, tot i que no li pertocaria pròpiament a la CASS, el que sí que es fa és fer-ne publicitat, s'ha de fer publicitat general, no es pot fer concret a les persones, perquè insisteixo, la CASS no té coneixement de quines són les persones que cobren aquesta pensió. I si més no, no té un coneixement exhaustiu i complert, per tant, es fa publicitat a través dels mitjans de comunicació, concretament el 16 de juny i posteriorment amb declaracions des de la pròpia CASS també a través dels mitjans de comunicació.

I a partir d'aquell moment el que es fa és generar un dispositiu per donar suport a aquestes persones, que haurien de ser elles les que fessin arribar aquest certificat a l'Instituto Nacional de Seguridad Social i el que es fa es posar a disposició dels serveis administratius de la CASS per poder-los recollir aquest certificat, i ser la pròpia CASS, qui de manera directa, fa arribar aquests certificats a la seguretat social espanyola...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... perquè deixi d'aplicar la retenció.

En tot cas, també els hi puc dir que a hores d'ara ja ho estan fent així. Que aquelles persones que han enviat el certificat ja comencem a tenir notícia i els certificats concrets de l'Instituto Nacional de Seguridad Social conforme han deixat d'aplicar la retenció.

Cal dir també, i per acabar Sr. síndic, que a més a més, aquest Instituto Nacional de Seguridad Social demana de manera recurrent que se li vagi aportant aquest certificat per anar constatant que mantenen la residència fiscal en un país amb el qual és té un CDI. Una mica la imatge del que fa per exemple també Andorra quan demana la fe de vida. Per tant, aquest certificat s'haurà d'anar emeten regularment. I el que sí que ara farem, ho farà la CASS, és intentar crear un mecanisme entre les dues institucions, no previst avui en dia, però en tot cas mirar d'evitar, doncs, que s'hagi de fer amb massa freqüència aquest certificat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo la informació que ens donava el ministre en relació a les persones sobre les quals Andorra no ha practicat retenció. Però efectivament la meua pregunta era sobre les pensions que es cobren a Andorra i acabar d'entendre per què hi ha hagut tot aquest, no sé si mal funcionament però sí disfuncionament. Si Andorra ha fet els deures i no ha practicat aquesta retenció, per què el Govern espanyol sí que l'ha seguit practicant. No sé si això deriva d'alguna qüestió que no es va negociar suficientment bé en el moment del CDI o no es va preveure la manera de com posar-ho en pràctica. Perquè el fet és que Espanya ho ha seguit practicant.

I en relació a la reacció de la CASS ens sembla molt tardana. Si fins al mes de juny... és veritat que vostè ho ha dit dos vegades que no es té coneixement concret i exhaustiu, però sí que es té un coneixement de bastantes persones que han de percebre aquestes pensions. Jo crec que hi ha molts mecanismes perquè la CASS d'una manera proactiva hagués comunicat amb aquestes persones. No haguessin sigut totes però hagués sigut un volum important de persones que haguessin tingut aquesta notificació des del primer moment, sabent que això estava sent així.

M'ha parlat de dues dates. Li reconec que jo no recordo haver vist ni un comunicat ni una roda de premsa, és possible, però em sembla que en tot cas manifestament insuficient quan, jo que llegeixo la premsa a diari no ho recordo en cap cas, i diria que la gran majoria de ciutadans tampoc ho han percebut.

Nosaltres hem estat en contacte tant amb el Sr. Samper, representant de la gent gran a la CASS, com amb el Sr. Simó Duró, president de l'associació de la gent gran, i diríem que el gran col·lectiu de persones que perceben aquesta pensió no estaven al corrent que s'havia de fer aquest tràmit.

I per tant, lamentem una mica... als països nòrdics a vegades es parla molt d'una administració amiga, una administració que facilita les coses, que et diu quan has de fer un acte. Jo no vull dir que la nostra CASS sigui una administració enemiga, però algunes vegades, de vegades s'hi atansa. Perquè no t'avisava que has de pagar alguna cosa i llavors t'avisava al cap de dos anys que deus 24 mesos o quan tens una retenció que et serà practicada, doncs, no té la prudència d'avisar-te, per molts mitjans, a la pàgina web també diria que vaig estar consultant i no hi havia informació sobre aquesta qüestió i sobre el procediment per evitar-la. I per tant, lamentem moltíssim que, des d'un punt de vista ja sigui més

polític i de gestió, no s'hagi actuat amb prou celeritat perquè aquestes retencions s'hagin pogut evitar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm que torni a posar en valor el que va fer la CASS en allò que és la seva responsabilitat, i penso que en aquesta ocasió sí que va actuar i utilitza la seva terminologia, com una administració amiga. Perquè insisteixo, sense demanar cap comprovant complementari, sense demanar informació complementària, totes aquelles pensions a les quals se'ls hi estava aplicant la retenció pel fet d'estar domiciliades a Espanya, el mateix mes de març se'ls hi va deixar d'aplicar. I per tant, allò que era competència de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i posada en aquest cas en coordinació amb el Departament de Tributs i Fronteres es va fer des del mateix mes en què va entrar en vigor el conveni de doble imposició.

La resta, doncs, tota la predisposició del món a ajudar a les persones en aquest cas afectades. És a dir, aquelles persones que cobren una pensió d'Espanya i que són residents fiscals a Andorra. Però insisteixo, no és per traslladar la responsabilitat a una altra administració, però la responsabilitat de no fer aquesta retenció és d'aquesta administració que és la que paga. I per tant, no ens la podem fer nostra. I no podem saber-ho si algú no ens posa de relleu que aquesta administració continua fent la retenció. Quan vam tenir coneixement, crec que la CASS va actuar com havia d'actuar. No agafant a les persones i dir, escolta adreça't a l'Institut Nacional de Seguridad Social i reclama, sinó dient escolta, ja prenc jo contacte amb ells, deixant entendre quin és el procediment, que no deixa de ser una competència d'ells, no estan fixats en el CDI, quin és el procediment que utilitzen. I sabut que volen aquest certificat de residència fiscal, doncs, també s'ha posat a disposició d'aquestes persones, tota l'administració de la CASS perquè ells no hagin de fer aquesta gestió que sempre és feixuga, que no és fàcil per algú que està aquí, normalment a més a més, gent gran, posar-se en contacte amb l'Institut Nacional de Seguridad Social, veure com els hi fa arribar aquest certificat, i es canalitzen a través de la CASS.

Crec que ha estat una reacció proactiva i ajustada al que caldria. Això no treu, insisteixo, que no es poden fer més coses, i més coses passen perquè en la propera reunió amb l'Institut Nacional de Seguridad Social, que com sap se'n fan regularment per debatre qüestions d'interès conjunt o comú, es posi de relleu aquesta qüestió i intentem buscar maneres per evitar, en la mesura del possible, doncs, que de forma massa recurrent s'hagi d'aportar aquest certificat de residència fiscal a Espanya. Tot i que insisteixo, és una potestat que només té en aquest cas la institució espanyola.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres, per la part de les pensions que es cobren a Andorra, per l'altra part res a dir, i en tot cas celebrar que el nostre Estat compleixi els seus compromisos de manera exemplar. Però sí que per la part de les pensions que es cobren aquí a Andorra hem d'insistir en què ens sembla que no s'han fet bé les coses, i s'ha reaccionat tard.

Jo li volia demanar si el Ministeri de Finances i vostè com a principal negociador del CDI no va veure en algun moment que aquesta situació caldria preveure-la o si no es va tractar aquesta qüestió perquè finalment l'administració espanyola entenc que no ha estat arbitrària sinó que ha estat aplicant els seus criteris habituals en aquests tipus de convenis i no sé si hagués estat possible ja durant la negociació o en el moment d'haver posat a l'agenda la qüestió de les pensions per saber des del primer dia o inclús fins i tot, aquest és el concepte d'administració amiga, no quan ja han passat cinc mesos sinó la que t'avisava dos mesos abans de què has de fer un tràmit. Si aquesta qüestió va ser posada per part del Govern d'Andorra en l'agenda de negociació amb el CDI, amb el calendari d'aplicació i si tenia vostè o el seu equip negociador algun indici de com es tractaria aquest tema per part d'Espanya?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest tema en concret no es va tractar en els termes que vostè explica però és que fixi's bé, això no forma part del nucli del conveni de doble imposició. El nucli del conveni de doble imposició el que ha de preveure és quines rendes no estaran subjectes a aquesta doble imposició i llavors ja cada país ha d'establir els seus mecanismes per veure qui se'n pot beneficiar i qui no. I en aquest cas una administració gran com l'espanyola amb centenars de milers de persones segurament que es beneficien de diversos convenis de doble imposició, doncs genera uns mecanismes per poder saber qui se'n pot beneficiar com deia i qui no. I en aquest cas ells trien com a element el de la certificació de residència fiscal. El fet de ser una persona que rebí una pensió del Instituto Nacional de Seguridad Social i que aquesta pensió estigui domiciliada a Andorra no hauria d'implicar, no té perquè implicar automàticament que aquesta persona tingui residència fiscal a Andorra. Senzillament la pot tenir domiciliada aquí i tenir la residència fiscal en un altre país i per tant, entra dins del raonable que l'administració que paga generi els seus protocols per tenir la certesa que aquella persona es pot beneficiar del conveni de doble imposició. Però en tot cas, insisteixo, a la vista de què aquest organisme en concret, el Instituto Nacional de Seguridad Social i en aquest cas també el Ministerio de Empleo y Seguridad Social doncs utilitzen aquest mecanisme, el que sí que farem és posar l'administració andorrana a disposició per minimitzar els enrenous que pugui suposar això a les persones que es beneficiïn insisteixo, d'una pensió pagada pel govern espanyol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, potser no hagués estat de més que en la taula de negociacions s'hagués parlat del tema de les pensions perquè és evident que estem parlant en molts casos d'importants prou petits, i aquesta entrada del conveni per evitar la doble imposició hagués estat una bona notícia per totes les persones que el perceben. En tot cas, estem parlant d'un col·lectiu prou important de persones que perceben una pensió en el nostre país.

En relació a la CASS, potser és el Govern però finalment el Govern anomena la majoria de

representants a la CASS, demanar-li si s'ha fet alguna campanya específica sobre aquest tema un cop va ser coneixedor en relació a aquestes retencions i si tenen previst encara fer-ho perquè la nostra informació és que des de què ha sortit aquesta notícia en premsa més que no pas per l'actuació de la CASS o del Govern, hi ha hagut un cert moviment de persones que han anat a obtenir el seu certificat però fins allà on sabem nosaltres potser vostè té més informació, encara hi ha un volum important de persones que no han fet aquest tràmit i per tant, jo els demano si us plau que facin aquest procés perquè totes les persones que tenen el dret legítim de no tenir aquesta retenció, quan abans millor no se'ls hi apliqui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

En relació a les accions concretes a les que al·ludeix el Sr. López, tal com li deia en la meua primera intervenció, el 16 de juny en concret es va fer una nota de premsa específicament en relació a aquesta qüestió. El dia 30 de juny se'n va fer una altra. En aquest cas he de dir que aquesta nota incorporava diverses qüestions, però la primera a la que s'al·ludia era aquesta qüestió de les retencions dels beneficiaris d'una pensió espanyola cobrada a Andorra. A més a més, en aquest sentit, s'ha establert el mecanisme dins del personal d'atenció al públic de la CASS perquè puguin atendre les persones que tenen aquesta problemàtica i s'adrecen directament a la CASS, perquè puguin atendre les persones doncs que tenen aquesta problemàtica i s'adrecen directament a la CASS. Molta gent té aquesta reacció al tractar-se d'una pensió, la seva primera reacció és anar a la CASS i per tant, en aquestes persones automàticament ja se'ls posa en coneixement de la situació, un cop sabem que estan cobrant una pensió d'Espanya i se'ls hi facilita tot aquest engranatge administratiu perquè ells no hagin d'ocupar-se de fer arribar el seu certificat de residència fiscal a Espanya.

En tot cas, també dir-li, és anecdòtic, no té més transcendència, vostè ho ha esmentat, jo personalment en quant es va saber això vaig parlar amb el Sr. Simó Duró, en tant que representant de la gent gran per fer-li saber aquestes accions i perquè les pogués fer arribar als associats de la seva associació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera repregunta, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Una darrera pregunta. Només demanar-li Sr. ministre si sap o té confirmació, sembla que algun mitjà ha aparegut, però nosaltres no ens consta, si la mesura serà retroactiva, és a dir si un cop presentat el certificat de residència fiscal, segur que serà amb possibilitat a l'entrada en vigor del CDI, pren efectes des del primer moment o pren efectes des del moment en què es lliura aquest certificat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

És una inquietud molt rellevant i que el Govern també té i la pròpia CASS també té, en aquest cas per això forma part de l'ordre del dia d'aquesta reunió que li deia que hi haurà amb l'Institut Nacional de Seguretat Social. Jo tinc còpia aquí mateix d'algunes de les resolucions d'aquest institut en relació a alguns afectats i de la lectura de la resolució del que se'n desprèn és que a partir de la presentació del certificat de residència és quan deixen d'aplicar la retenció. Per tant, penso que sí. Veurem amb quin èxit, però penso que sí que nosaltres hem d'intentar ni que sigui al·legant doncs que possiblement en aquesta primera ocasió doncs aquestes persones no tenien suficientment informació de què hi hagi la possibilitat de què se'ls hi pugui aplicar des de l'entrada en vigor del CDI, la qual cosa no vol dir que li estigui assegurant que l'administració espanyola en aquest cas atindrà aquesta petició. Ells tenen els seus protocol insisteixo, i ells el que defineixen és que deixin d'aplicar la retenció a partir de què la persona demostrï que té residència fiscal en un altre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem doncs a la quarta pregunta.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 de setembre del 2016, relativa als mitjans i efectius assignats a l'Agència Tributària.

Fou registrada amb el número 1208 i s'ha publicat en el Butlletí número 59/2016 del 22 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Gerard Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Darrerament mitjans d'informació del país s'han fet ressò de les llargues cues que es formaven a l'Agència Tributària per la declaració de l'IRPF, de les deficiències en la informació tramesa als ciutadans (degudes a la falta de planificació i de formació donada per part del Govern), i del malestar general que ha creat a la ciutadania la declaració i campanya de l'IRPF per a l'exercici 2015.

Vistes aquestes informacions es demana:

Pot Govern confirmar-nos que l'Agència Tributària no ha disposat dels mitjans per dur a terme la gestió i recepció dels impostos i en particular de l'IRPF?

Quines han estat les actuacions dutes a terme per afrontar la campanya de recaptació de l'IRPF del 2015?

Per quins motius creu el Govern que s'han produït disfuncions tan importants a l'Agència Tributària?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

La qüestió que planteja el Sr. Alís segurament requereix una resposta llarga més enllà del que preveu el Reglament. Per tant, no em mani de no respondre-li sinó que convençut que en les seves preguntes insistirà doncs deixi'm que faci primer una reflexió global perquè no és una qüestió menor la posada en pràctica de l'IRPF. Estem parlant d'una figura impositiva central del conjunt dels impostos directes del país, una figura impositiva central dins del que és el marc fiscal que hem volgut anar bastint

per Andorra i per tant, la seva entrada en pràctica acaba tenint una incidència global molt important en el conjunt de la nostra societat. Per tant, penso que un cop el divendres passat es va acabar la campanya per l'any 2015, hem de recordar algunes qüestions.

En primer lloc que es tractava de la primera campanya de la història d'Andorra d'aquest impost. Una campanya per altra banda, llarga que es va iniciar ara fa sis mesos. Això és estranyament llarg, la immensa majoria dels països que ja tenen aquest impost consolidat, tenen campanyes de declaració de l'impost bastant més curtes. Andorra vam voler, està en la pròpia llei, -a l'article 55-, que tinguéssim un període de declaració llarg i em sembla un encert vist que estàvem introduint un impost insisteixo, absolutament novador a Andorra.

Cap dels dos fets, el fet que sigui la primera campanya, i el fet que la campanya sigui tan llarga, penso que pot ser al·ludit si es vol fer un correcte anàlisi i una valoració de la gestió de l'impost aquest primer any.

És el primer cop que un nombre molt significatiu de ciutadans havien de complir amb unes obligacions tributàries desconegudes fins ara i per primer cop l'Administració havia de gestionar aquest nou impost i a un nombre d'obligats tributaris tan significatiu.

No sé Sr. Alís si vostè dimensiona la magnitud d'aquest repte, especialment si tenim en compte que estem parlant d'un país que tot just fa quatre anys que ha començat a introduir la major part dels impostos directes i d'una administració que en aquestes tasques pràcticament ha començat de zero i a més a més cada any, d'aquests darrers quatre, ha anat introduint un nou impost, per tant, estem parlant d'una feina bastant ingent.

Per això, el primer que em sembla que hem de fer és posar en valor el que entre uns i altres, ciutadans i Administració hem fet i que malgrat hi ha coses a millorar s'ha fet amb absoluta normalitat i no ho dic, cregui'm Sr. Alís, des de l'auto complaença, ho dic des de la certesa que no hi ha hagut cap incidència significativa que durant els sis mesos de la campanya hagi impedit a milers de contribuents haver complert amb les seves obligacions i a l'Administració a haver pogut gestionar l'impost segons el que preveu la llei.

Per tant, i ja amb un to en tot cas i en un sentit autocrític sí que som sabedors de què es poden millorar moltes coses, ho sabíem a l'iniciar la campanya, ho sabíem i a més a més sabíem que l'experiència d'aquesta primera campanya ens hauria de permetre identificar molts d'aquests punts de millora.

Per tant, ja concretant en alguns dels punts que vostè esmenta en relació a la falta de recursos. Ja he dit en diverses ocasions en aquesta mateixa Cambra arrel d'altres preguntes o d'alguna defensa de projecte de llei que un cop s'ha completat el marc fiscal és el moment de consolidar els recursos del Departament de Tributs i Fronteres; i també he dit que aquest procés s'haurà de cloure no ara de manera immediata sinó un cop s'hagi posat en funcionament l'Agència Tributària única, no tindria cap sentit fer-ho abans sense un dimensionament correcte i per tant estem convençuts que malgrat l'esforç que ha suposat ha valgut la pena aquesta restricció d'aquests darrers especialment dos anys.

En aquest sentit, com ja també he explicat en altres ocasions s'han iniciat els processos de selecció per incorporar nous efectius i es continuarà fent els propers mesos, concretament ja s'han incorporat tres nous administratius, està en curs el procés per a la selecció d'un cap d'àrea de recaptació i durant el 2017 està previst que s'incorporin tres administratius a l'àrea de gestió, dos inspectors i cinc agents de duana; aquests darrers els esmento de forma genèrica, no tenen res a veure explícitament amb el tema de la gestió de l'IRPF però completen el que seran els recursos del Departament de Tributs i Fronteres.

Què s'ha fet també durant aquests sis mesos -i també hi ha inclús una mica de forma prèvia en aquest inici de la campanya-, doncs, han fet accions en tres grans àmbits: en l'àmbit de la formació, en l'àmbit de la divulgació i en l'àmbit del suport del contribuent.

Si li sembla, per no allargar-me ara, doncs podem anar entrant en cada una de les accions en les properes preguntes, i en tot cas a més a més...

El Sr. síndic general:

Li demanaria brevetat Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant, doncs, Sr. síndic.

Com li deia hem fet accions en aquests tres àmbits, algunes d'elles molt significatives, molt importants i que ja han començat a recollir alguns fruits en els primers números encara provisionals i que també gustosament els comentaré en alguna de les preguntes, primers números provisionals un cop tancada la campanya el 30 de setembre i que s'hauran d'anar completant les properes setmanes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ens ha exposat de manera més o menys detallada les mesures que es prenen en compte per afrontar la campanya de l'IRPF tot contextualitzant en el marc general de la tasca ingent que ha suposat la introducció del sistema impositiu a Andorra. Tot i això, he de dir que les mesures que ha exposat per tirar endavant aquesta campanya no han estat suficients.

Ja sabem, i malgrat els llargs terminis que es van preveure en aquest tema que és habitual que la gent deixi pel darrer moment donar compliment a les seves obligacions fiscals. Aquest fet era sobradament conegut i creiem que no s'ha tingut en compte a l'hora de planificar i organitzar la campanya d'IRPF 2015.

Em sembla, i vostè mateix ho ha dit, que per l'experiència haguda en les diferents figures tributàries que han anat apareixent en els darrers temps era perfectament possible preveure que el moment on exclou el termini és habitual que s'acumuli gent a l'Agència i que es produeixin llargues cues. Això, si m'ho permeten, forma part de la condició humana i és difícil canviar però en tot cas sí que es podria preveure. Per tant, calia planificar de millor manera la gestió en la recepció de les declaracions de l'IRPF tenint en compte, com deia, l'important abast que això feia per tota la població d'aquest import i també l'evolució que s'anava produint des de l'abril fins a la data. Era totalment previsible que al setembre hi hagués una allau de gent a l'Agència Tributària i cap mesura, crec, s'ha fet per evitar l'enuig dels ciutadans i la sobrecàrrega dels funcionaris. Res s'ha fet i s'ha improvisat a última hora.

Entro una mica a concretar els temes en relació a les mesures que es detallarà. Creiem que hi ha una manca de comunicació i de divulgació; sí, s'han fet anuncis a la tele i hi ha un període llarg de sis mesos per fer la declaració però, el cert és que molts ciutadans desconeixien encara la setmana passada que des del mes d'abril disposaven de la proposta de liquidació relativa a les rendes del treball per poder-la validar. Entenc que, com en altres figures que s'han anat introduint, calia en aquest cas sobretot tenir en compte la població que s'adreçava a aquest impost comunicar-ho personalment els tràmits necessaris a fer en relació a aquesta figura. No s'ha planificat de manera deguda la formació als funcionaris ni a la resta de persones afectades; ens ha arribat, i ho saben... la ciutadania ha rebut

informacions contradictòries i fins i tot errònies en alguns casos per part de l'Agència Tributària i d'altres actors: CASS, entitats bancàries, etc. Vostè ho ha reconegut, aquest impost era nou, era complex i prou important per la seva dimensió (abarca tota la ciutadania), per tant, requeria un sobreesforç, un millor esforç per dotar a l'Agència Tributària de mitjans i per divulgar i comunicar aquesta nova figura i explicar com havia de funcionar de manera que les respostes fossin úniques, convergents i pragmàtiques.

En relació als mitjans tècnics... M'hi allargaré una mica més en el període de preguntes.

S'ha dotat l'Agència Tributària d'un sistema de gestió informàtic que ha tingut nombroses parades i avaries contribuint a l'allargament de les cues i el retardament de les gestions. Em sembla que una plataforma que, segons hem pogut constatar al BOPA, ha costat més de 700.000 euros havia d'estar programada per funcionar perfectament a la campanya tenint en compte que ciutadans que han fet les gestions per disposar del MIL i poder tramitar des de casa la declaració de l'impost han hagut d'acudir igualment a l'Agència Tributària.

Finalment, en relació als mitjans humans, creiem que no s'ha dotat de prou persones per atendre la recepció de les declaracions; ens ho ha reconegut ara mateix, de fet també ens ho va dir al mes de juny en una sessió de control en la qual el company López preguntava també en relació a l'Agència Tributària que eren conscients de què faltaven persones per poder realitzar les tasques de recepció i especialment en matèria d'IRPF. Bé, davant d'aquesta constatació sorprèn que no s'hagin fet més mesures per reforçar la plantilla, per ampliar els torns i perquè la gent pugui fer la seva declaració correctament de l'IRPF.

En resum, nombroses mancances, deficiències de comunicació i divulgació de la nova figura impositiva, manca de mitjans humans, manca de formació, deficiències de la plataforma informàtica... Tot això fa que posem en dubte sobre la planificació i l'organització que des del Govern s'ha fet per afrontar la campanya de l'IRPF 2015.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gerard Alís:

Acabo.

Miri, malgrat la repulsa que per alguns suposa haver de pagar impostos directes i alhora, si m'ho permeten, la deixadesa que pot suposar per tothom d'efectuar la liquidació -el que fa que ho fem a

última hora-, crec que és sabut que l'acceptació per part de la nostra ciutadania dels impostos directes ha estat prou bona i que hi ha hagut els alts de rendiment, ho ha dit i espero que sí que ens confirmin un cop s'hagi tancat la campanya, l'acceptació i el compliment de les obligacions.

Bé, dèiem que, malgrat tot això, crec que el grau de compliment de les obligacions tributàries per part de la nostra població és molt gran, per això dic que és del tot inacceptable que els ciutadans que volen complir amb les seves obligacions es trobin traves i dificultats a l'hora de fer-ho.

Acabo demanant-los més serietat en la gestió de l'Agència Tributària. Cal dotar-la de mitjans humans i materials per permetre el compliment efectiu de les figures impositives existents facilitant les tasques als ciutadans que compleixen puntualment i voluntària les seves obligacions i alhora, que és el pas següent, per exigir el compliment de dites obligacions a aquelles persones que aprofitant-se del desgavell existent o per mala fe, no ho fan.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm que comenci pel seu final.

En cap cas penso que de la meva primera intervenció es pot desprendre cap traspàs de la responsabilitat als ciutadans en relació a cap de les mancances que hi pugui haver hagut en la gestió de l'impost i vull que això quedi clar.

Tant dret té una persona per presentar la seva declaració el dia 1 d'abril com el 30 de setembre, però també evidentment aquesta persona ha de ser conscient de què el cúmul de persones que hi haurà el 30 de setembre doncs possiblement allargarà el seu temps d'espera, és de sentit comú i per això es posen sis mesos perquè cadascú acabi triant allò que creu convenient.

El que seria un error seria dimensionar l'agència o el Departament de Tributs i Fronteres en base a les necessitats punta que pot haver-hi 15 dies a l'any. Seria un error, una ineficiència i un sobrecost inacceptable. No el portaria a terme ningú. I per tant, el que cal és buscar un equilibri en aquesta qüestió.

Miri, li he dit abans, no ens mirem això des de l'autocomplaença i volem ser autocrític, però sí que

em sembla que hem de posar en la seva justa mesura tot allò que s'ha fet. Ara és el moment d'analitzar-ho i veure, doncs, en aquest sentit que pot millorar-se. Però se n'han fet moltes de coses.

Vostè em parlava de falta de divulgació. Efectivament, s'ha fet la campanya publicitària des del primer d'abril amb dues onades, amb mitjans de comunicació escrits, ràdio i televisió, especialment en els mitjans escrits també amb unes campanyes associades als seus canals web. Es van editar 37.500 passamans que van ser encartats també, amb un mitjà de comunicació que té una tirada molt llarga. Es van fer 10.000 passamans que es van repartir en la frontera pel règim especial dels fronteres. Hi ha una informació més que abasta i complerta a la web impostos.ad sobre els tràmits, els formularis, tots els mecanismes de suport al contribuent que s'han anat generant. Es va publicar la guia pràctica de l'IRPF, que a més es pot descarregar des de la web també, amb casos, amb exemples i amb explicacions de les diferents tipologies d'afectats per l'IRPF.

S'han generat moltíssimes accions de suport al contribuent...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... les enumero només i després tindrè temps segurament d'estendre-m'hi. La proposta de regularització de les rendes del treball adreçades als obligats tributaris mitjançant l'esborrany de declaració, que permetia validar sense haver de fer res més, sí la declaració que si li proposava corresponia al que creia l'obligat tributari, el programa informàtic que permet la presentació telemàtica si es disposa del MIL al que vostè n'ha fet referència. Un programa específic d'ajuda al programa ANDREA per aquelles persones que també disposen del MIL, assistència presencial amb cita prèvia per omplir la declaració de l'impost perquè moltes persones, en ser la primera vegada, tot i tenir una voluntat a la llarga segur d'anar per formats telemàtics, doncs, en aquesta primera instància necessitaven ajuda i no cal que hagin d'anar a un gestor, se'ls hi havia de donar suport des de l'Agència. El simulador de l'IRPF, que per les persones que no disposen de MIL, els hi permet fer un càlcul previ abans d'omplir la declaració. Tot el programa del DTF respon que el que fa és ser un mecanisme de les preguntes més freqüents amb respostes ja automatitzades, i així tantes i tantes d'altres accions.

Mai serà suficient, òbviament, però per ser una primera campanya i vist el resultat, em sembla que s'ha de posar en valor, i a partir d'aquí, evidentment, anar cap a la millora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, nosaltres parlem de desorganització i manca de planificació. I vostè ho ha dit, era la primera campanya. Llavors, jo no dic que s'hagi de dimensionar l'Agència Tributària, no ho hem dit en cap moment, pels 15 dies abans de la finalització del termini.

El que cal és que durant el període, i en aquest cas era llarg, la gent disposa de la informació per poder complir.

Vostè ha dit, primera campanya, per aquest motiu calia anar més a prop dels ciutadans. Sí, sí que s'han fet anuncis, s'ha fet tot això. Però la gent que desconeix totalment aquesta nova figura, el que necessitava era tenir una carta personalitzada per saber: escolti, li recordem que aquest nou impost ha entrat en vigor i quins tràmits s'han de fer. I aquesta informació es disposava gràcies, precisament a què la CASS ja donava gran informació de les dades dels ciutadans que estarien afectats.

Però passo a entrar en el següent pas. Està molt bé que s'hagi facilitat la disposició electrònica de la liquidació per poder-la validar. Però és clar, per poder-ho fer això també ha de funcionar. Disposem d'una agència tributària virtual el qual els felicito, però no és multiplataforma, no es pot fer anar des de qualsevol sistema. S'ha de fer anar únicament amb PC, però és un periple poder-la instal·lar. Jo no sé si vostès han provat de fer-ho, però els hi puc assegurar que costa instal·lar tot al seu PC perquè pugui acceptar això, quasi bé cal tenir un màster en informàtica.

Miri, estem promovent l'administració electrònica, des del Govern, del qual ens felicitem, però el cas és que en l'era digital l'estem promovent i no està funcionant amb els mitjans que disposem.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Gerard Alís:

Acabo.

...prova del desgavell, és que des d'educació s'està fomentant l'ús de noves tecnologies en educació implementant l'ús de tauletes digitals als estudiants, en concret l'IPAD. Però, escolti sou conscients que aquests estudiants que aprendran a fer anar l'IPAD, seran incapaços de fer la declaració de l'IRPF amb aquesta tecnologia perquè simplement no funciona.

Per tant, pregunto, pensen fer gestions per tal que el pròxim any la companya IRPF, l'Agència Tributària virtual funcioni correctament? Facilitaran als ciutadans que es puguin tramitar on-line les seves declaracions fiscals sigui quin sigui el dispositiu i la plataforma de què disposin per accedir a internet?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Això sí que és anticipar Sr. Alís. Ja pensa en les declaracions dels actuals estudiants de secundària de l'escola andorrana. Em sembla fantàstic. Però està bé, perquè és una manera de fomentar la cultura i l'assentament dels impostos a Andorra. Està bé!

Però també no tingui cap dubte que amb el ràpid que va la tecnologia, segurament quan els hi toqui fer la declaració ja no tindrà res a veure amb l'actual, però bé, ja arribarà això.

En tot cas, ja li he dit. Tot és millorable. Però deixi'm que li doni algunes dades que si més no posen de relleu que Déu n'hi do el que ja s'ha fet per ser aquesta primera campanya.

De les 11.102 declaracions que estaven validades el 30 de setembre, això no vol dir, i faig un petit parèntesis que siguin totes les que s'han entrat fins el 30 de setembre, un dels mecanismes, precisament que es va posar per evitar les cues dels darrers dies, és que especialment els professionals que en porten moltes se'ls hi acceptaven, se'ls hi donava el resguard de recepció però no es validen fins aquesta setmana i la posterior, però de les que ja estan validades, d'aquestes 11.102, 3.264 s'han fet pels mecanismes telemàtics, és a dir pràcticament el 30%. Sent la primera campanya em sembla un percentatge més que digne. Per què? Perquè a més a més, molta gent que ho hauria pogut fer, senzillament ha preferit en tractar-se de la seva primera declaració, anar-ho a fer presencialment, aclarir els dubtes, tenir la certesa que ho estava fent bé. És normal voler constatar això en aquesta primera ocasió.

Però insisteixo, 30% per una primera campanya no està gens malament, i per tant, per aconseguir aquest

30% vol dir que el sistema, que la plataforma ha funcionat raonablement. I això sense amagar, doncs, que en ocasions, no tant per un problema pròpiament de la plataforma, sinó per saturació, hi han hagut alguns moments en què hi han hagut problemes de línia, hi han hagut problemes de connectivitat, i per tant, això ha limitat segurament o ha endarrerit molt, doncs, a aquelles persones que volien fer l'acció per aquest canal.

És cert, i això és una de les prioritats per aquests propers mesos de cara a la segona campanya, que la plataforma, avui per avui, només pot ser utilitzada amb algun tipus d'explorador i amb un sistema operatiu en concret...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...això és bastant habitual a l'hora d'implementar sistemes d'aquest tipus, i poc a poc s'ha d'anar dotant, i un d'ells, òbviament, per exemple, ja que vostè hi ha fet referència, seria doncs, tots els dispositius d'Apple que cada vegada són més utilitzats. Aquest és un dels reptes de cara a la propera campanya que estic segur que podrem assolir. Perquè al final el repte ha de ser superar amb escreix el 50% de les declaracions per la via telemàtica. Mai es podrà fer el 100%, hi ha gent que requereix poder anar a comentar la seva situació particular, perquè al final són impostos genèrics, però que tenen una aplicació personalitzada, però jo crec que sí que hem d'aspirar, doncs, en un temps raonable, 3 o 4 anys, un cop l'impost estigui assentat i conegut per tothom, doncs, que hi hagi més del 50% que es faci per la via telemàtica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En relació al repte que vostè planteja que el futur ha de ser que tinguem un gran volum de declaracions via telemàtica, estic d'acord. De fet, el que ha de fer l'Administració promocionant l'administració electrònica, és facilitar la tasca als ciutadans que puguin fer la feina. El cas és que jo el que plantejo és que des d'un inici es concep un sistema que ja contradeix el funcionament general de la societat, la

nombrosa quantitat de plataformes que hi ha per accedir a internet, i aquí és on crítico un disfuncionament. He parlat de l'IPAD per fer el símil amb l'educació i mostrar el que crec que és un desgavell i desorganització, però tenim altres sistemes que no funcionen i que també són molt corrents.

Bé, dit això, vostè diu que faran una anàlisi. Jo ara pregunto, quin és el calendari previst pel Govern o quines són les diferents mesures que té previstes el Govern per evitar que els errors o les falles agudes en la campanya IRPF 2015, no es produeixin al pròxim exercici?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Doncs, miri, aquesta pregunta, em permetrà que li digui, és la que més plaer em fa, perquè em sembla que aquest és el repte clau. I és a partir de l'experiència d'aquesta primera campanya, que podrem fer per millorar. I sense dubte tenim l'obligació des del Departament de Tributs i Fronteres i des del propi ministeri, de fer que moltes de les qüestions que s'han posat de relleu en aquesta campanya, no succeeixin a la propera, sabent, doncs, que segur que hi haurà altres qüestions que caldrà anar resolent.

El primer que farem les properes setmanes i així ja s'està preparant, és reunir-nos amb els professionals dels serveis d'assessoria fiscal, comptabilitat i demés perquè és veritat que moltes de les mesures que s'han anat implementant durant aquests mesos i que han tingut un èxit remarcable, han estat molt focalitzades en el declarant particular però també és veritat que hi ha un nombre molt significatiu de persones que utilitzen aquests professionals i que al final ens alliberen de molta feina perquè acumulen moltes declaracions en una sola persona. I per tant, és important veure què podem fer per crear canals específics per aquests professionals i en aquest sentit, les properes setmanes hi haurà reunions de treball a partir de les pròpies lliçons que han tret aquests professionals de cara a implementar-les per la propera campanya.

S'han d'introduir com dèiem, millores i ja estan encomanades en aquest sentit, en el canal virtual. D'una banda, reforçar el servei perquè hi hagi continuïtat en el servei, perquè no hi hagi aquests talls als quals he fet referència i que hi han sigut.

S'han d'ampliar els serveis a altres sistemes operatius i a navegadors com també li deia. I encara s'han de fer algunes campanyes de divulgació de la utilització del MIL. Se n'han donat d'alta molts però n'hem de donar més d'alta i sobretot hem de fer que tothom que se l'ha donat d'alta l'utilitzi. I com li deia, al final ens hem de fixar objectius, objectius quantificables i que a hores d'ara situem amb...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...només de dos, tres anys, estar per sobre del 50% de les declaracions telemàtiques.

Vaig acabant Sr. síndic.

També cal, i l'experiència d'aquest any ens ajudarà a simplificar alguns dels formularis i procediments. És veritat que quan generes l'impost i generes els formularis la teva temptació en una primera ocasió és de disposar al màxim d'informació perquè et sembla que això t'ajudarà a gestionar l'impost. Després la pràctica et porta cap a l'evidència, doncs de què alguna de la informació que has demanat no és estrictament necessària per permetre una gestió correcta de l'impost i per tant, penso que hem de fer una primera onada de replantejament d'alguns formularis en el sentit de què li dic de simplificar-los. Aquestes serien a grans trets les millores que hauríem d'introduir de cara a la propera campanya de l'1 d'abril del 2017.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gerard Alís, després Sra. Judith Pallarés.

El Sr. Gerard Alís:

Sí gràcies Sr. síndic.

Una darrera repregunta relativa als treballadors de l'Agència Tributària.

Primer si m'ho permet Sr. síndic, vull agrair la tasca dels treballadors de l'Agència Tributària que han realitzat en la present campanya de l'IRPF, especialment aquests darrers dies on a banda d'haver d'aguantar els disfuncionaments del que afecta al sistema informàtic han hagut de suportar l'enueig de nombrosos ciutadans, amb raó o no ells eren la primera cara de l'Administració davant d'aquesta gent, i tot i això han estat compromesos amb la seva tasca i volia fer aquest agraïment.

Lligat amb això i ho lligo una mica amb la darrera pregunta, que li agraeixo que ens hagi explicat les mesures que preveuen fer i que espero que serveixin per evitar els errors. La meua pregunta va encaminada cap a... des del Govern contactaran amb aquests treballadors de l'Agència Tributària que són els de primera línia que han conegut aquestes disfuncions, ja no per agrair el sobre esforç com feia ara sinó per concretar justament aquestes disfuncions, aquesta necessitat de simplificació de formularis que vostè exposava, tot el que per evitar els errors comesos en la present campanya i facilitar la gestió de l'impost de l'IRPF en les properes campanyes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Deixi'm en primer lloc que li agraeixi el seu agraïment. Penso que és molt merescut i cregui'm que segur que serà apreciat pels treballadors del departament de Tributs i Fronteres, que certament han fet un esforç molt important al llarg no només dels últims quinze dies, al llarg dels darrers dos anys. Insisteixo, implementar de sobte tantes figures impositives no és fàcil, requereix d'un esforç important, d'un compromís amb el projecte molt important i aquestes persones l'han tingut, i per tant, li agraeixo el seu agraïment i em sumo al mateix, i penso que això serà generalitzat.

En relació a la seva pregunta en concret, és evident que quan li explicava les mesures de millora que han d'implementar de cara a la propera campanya, aquestes han d'incloure també la divulgació suficient i en alguns caos per això feia referència al contacte amb els professionals, aquestes mesures han de ser traslladades quasi de forma personal. Aquí tenen un paper molt important aquests professionals que al final acaben cobrint un percentatge molt elevat del conjunt d'aquestes 11.000 declaracions que li deia que ja havien estat validades fins el 30 de setembre. I per tant amb els primers que intentarem canalitzar la difusió d'aquestes millores serà a través del propis professionals.

D'altra banda, també tingui en compte que havent-hi hagut ja la primera liquidació, segurament l'any que ve hi haurà un nombre més important també de declaracions que podran ser validades a partir de la proposta que farà l'agència. Això és fàcil d'entendre. A partir de la primera liquidació pots ajustar ja molt

més la retenció a les rendes del treball que es farà a través de la CASS. I per tant, possiblement moltes de les persones que aquest any han tingut de fer la declaració perquè no estaven conformes amb la que se'ls proposava perquè calia ajustar-la, aquesta vegada ja vindrà ajustada. Això també penso que ajudarà i al final és una comunicació directa amb el propi obligat tributari perquè rebrà una notificació per part de l'agència tributària on se li dirà a partir del mes d'octubre, novembre, la retenció ja serà aquesta. Per tant, això ja ajudarà també a ajustar la declaració de l'any vinent.

Per tant, efectivament...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...a totes les mesures ja explicades, el que caldrà és afegir-hi la campanya de difusió pertinent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també em vull sumar a l'agraïment dels funcionaris i treballadors del Departament de Tributs i Fronteres, però també a les persones que han fet aquelles llargues cues que sincerament a mi algun dia em sorprenia les ganes de pagar que tenia tothom per arribar a fer sis i set hores de cua per poder tenir resposta a com poder fer aquest tràmit. Evidentment amb tota la gran campanya que havíeu fet, es podia haver estalviat però bé, esperem com ja ha reconegut el ministre, això per la pròxima serà més senzill, que la ciutadania ho haurà entès abans i segurament la campanya no haurà de ser de tant temps.

Jo voldria saber si el Sr. ministre pot tornar a repetir alguna dada que ens acaba de donar en relació als expedients que hi ha pendents de validar, que crec que ha comentat 11.102. No sé si ha donat alguna dada que no he apuntat gaire bé però entenc que s'han anat validant informes i que no han estat encara introduïts. I si se sap si d'aquests expedients que estan pendents d'introduir quan podria endarrerir la recaptació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Dos qüestions en relació a algunes de les afirmacions. També li agraeixo els agraïments i permeti'm també que li digui, no hi han hagut cues de set hores mai, però en tot cas, és veritat els dies 28, 29 i 30 van ser dies complicats, hi va haver un nivell de col·lapse, de saturació a l'agència important. I això és així i per tant, cal també preveure-ho de cara a properes campanyes tot i que insisteixo la campanya és de sis mesos.

En relació a les dades, potser en el context de la resposta anterior, les he donat de manera que s'ha prestat a alguna confusió.

El que li deia és: a 30 de setembre, aquell mateix dia, hi havia validades 11.102 declaracions. I li he dit que això no vol dir que siguin totes les presentades perquè precisament aquests dies de tanta aflluència, el que es va fer va ser habilitar canals especialment precisament de cara als professionals en el que senzillament dipositaven les declaracions que portaven, se'ls hi feia el resguard pertinent però no s'entraven les dades. I això s'està fent durant aquests dies. Quantes en concret fins el 30 de setembre han seguit aquest canal? Doncs concretament, deixi'm que li digui, doncs 1.371 declaracions han estat entrades dins del termini del 30 de setembre i possiblement avui doncs dimarts, ja moltes d'aquestes ja estan validades perquè els treballadors des d'ahir estan fent-ho pertinentment.

Aquestes són les dades a les quals em referia. Per tant, 11.102 validades. Aquí cal afegir-hi aquestes 1371 entrades i en procés de validació. D'aquelles 11.102, pràcticament el 30%, 3.264 fetes per via telemàtica. Per tant, 7.838 fetes per via presencial en les pròpies oficines del Departament de Tributs i Fronteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha cap més pregunta, i abans de passar a la pregunta número 5, suspenem la sessió fins les quatre de la tarda.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 13.49h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 16.00h)

(Han deixat la sala els Srs. Ladislau Baró, Antoni Fillet i Jordi Cinca)

(S'incorpora la Sra. Sílvia Calvó)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem tot seguit a la cinquena pregunta presentada.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa al repertori de l'SDADV i les tarifes aplicades, (Reg. Núm. 1230).

Fou registrada amb el número 1230 i s'ha publicat en el Butlletí número 60/2016, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Certs sectors econòmics del país han mostrat la seva preocupació davant de les tarifes que s'apliquen en concepte de drets d'autor i drets veïnals, sobretot degut a què en alguns casos consideren que no s'adapten a la realitat del país.

Algunes d'elles s'apliquen en format impost, un percentatge sobre la facturació o sobre els ingressos d'explotació obtinguts.

De la mateixa manera es coincideix en l'opinió que existeixen certes mancances en conèixer per una banda quin és el repertori d'artistes sobre el qual té dret de representació les SDADV, i per l'altre si la música de producció pròpia es troba dintre del catàleg, i de quina forma es gestiona.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Ens pot explicar Govern, quins criteris i models de país han adoptat les SDADV per determinar les tarifes que cal pagar a Andorra per drets d'autor i drets veïnals?

Sobre quin repertori té dret de representació les SDADV a Andorra?

Ens pot explicar en quin estat es troben els convenis de reciprocitat entre la SDADV i les entitats de gestió internacionals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar a respondre a les preguntes formulades, m'agradaria fer una apreciació sobre les funcions del Govern respecte a la SDADV. Efectivament la Llei 23/2011, del 29 de desembre, per la qual es constitueix la SDADV, preveu en el seu article 15 que el Govern exerceixi funcions de supervisió i tutela de la societat, així en la referida norma s'enumeren les facultats de Govern per exercir aquesta supervisió i si escau, tutela. En base a aquesta previsió legal, per a poder donar resposta a les preguntes formulades, el Govern ha demanat a la SDADV que li faciliti la informació que s'escau.

En relació a la primera pregunta, a les tarifes que cal pagar a Andorra sobre drets d'autor i drets veïnals l'informo del següent. En primer lloc i respecte a la seva afirmació relativa a què algunes tarifes segueixen un format d'impost, li vull aclarir que les tarifes de la SDADV no són un impost, sinó que la seva finalitat és remunerar els titulars de drets d'autors i drets veïnals pels usos de les seves obres i prestacions duts a terme dins el territori andorrà. La SDADV recapta uns diners dels dels usuaris, per exemple televisions, ràdios, locals comercials, hotels, etc., de continguts artístics diversos, com pot ser obres audiovisuals, musicals, literals, escultòriques, etc. Que posteriorment aquestes recaptacions es distribueixen als creadors per la seva feina de creació. Uns pagaments que varien en funció de l'èxit de cada obra.

Dit això, cal posar de relleu que aquesta modalitat de tarifes en percentatges, facturació o ingressos s'aplica tant a Andorra com en altres països. A mode d'exemple i en el cas específic de les ràdios, aquesta modalitat de tarifa basada en un percentatge sobre els ingressos d'explotació s'aplica a França, a Luxemburg, a Estats Units, a Suïssa, a Espanya, entre d'altres.

Pel que fa a les tarifes generals de la SDADV aprovades al juny del 2013 per l'assemblea general d'aquesta societat, aquestes van ser elaborades per l'empresa andorrana Gaudit a petició de la pròpia SDADV. En un informe emès per aquesta empresa i que segons em consta està a la disposició de tots els membres de la Comissió Legislativa d'Economia des del 17 de maig d'enguany, 4 dies després de la compareixença voluntària de la SDADV, en aquest

informe es justifica en quins criteris i model de país es van elaborar les tarifes generals de la SDADV. Són uns criteris extensos dels quals no entraré al detall, però sí que deixi'm dir-li només 3 elements importants que van permetre definir aquestes tarifes.

En primer lloc, es va definir tenint en compte que Andorra es dissenya, es planifiquen els marcs normatius i reguladors sobre la base diferencial significatius amb els països de l'entorn. Com per exemple és el cas del nostre model fiscal que vam escollir. Amb aquests criteris les tarifes se situen a la banda baixa de les societats de gestió col·lectiva homòlogues en l'àmbit internacional. Estem parlant aproximadament com figura en l'estudi d'un 40% menys del que seria una tarifa normal o mitja amb altres països de l'entorn.

També un dels punts importants per definir les tarifes és que aquestes integrin els diferents conceptes relatius als drets en tarifes úniques, senzilles, fàcils d'entendre, donada la singularitat que a Andorra hi ha una sola societat integradora de tots els drets.

I finalment l'establiment d'unes tarifes que són sense tradició ni precedents, és cert, hauria de compatibilitzar-se amb l'establiment d'un sistema de gestió, liquidació i de drets eficaç, àgil i transparent.

Pel que fa a la pregunta 2 i 3, les contestaré conjuntament atès que hi ha una estreta relació amb les dues. Dir-li que tant a nivell internacional com també a Andorra, el principi general és que els drets d'autor i els drets veïns són exclusius dels seus titulars. Això vol dir que en el cas que el titular desitgi cedir la gestió dels seus drets a una societat gestora com la SDADV, aquest mandat de gestió ha de ser exprés.

No obstant aquest principi general té excepcions, també tant a nivell internacional com a Andorra emparades pels convenis i altres normatives internacionals en la matèria. El que diuen aquestes excepcions, és que per a determinats usos, les societats gestores com la SDADV no han de rebre un mandat exprés de representació dels titulars de drets de què es tracta, sinó que aquest mandat a favor de les societats gestores ja ve conferit per les seves legislacions nacionals en matèria de drets d'autor i drets veïns. En el cas d'Andorra, d'entre els drets que s'inclouen dins d'aquesta categoria s'hi troben: els drets exclusius de gestió obligatòria, això són els drets involucrats en la comunicació pública de continguts audiovisuals, mitjançant la transmissió de canals de televisió; i el segon tipus de drets que s'inclouen a nivell de gestió col·lectiva, els drets de remuneració equitativa o de simple remuneració, són els drets d'artistes musicals i productors discogràfics

involucrats en la comunicació pública de gravacions discogràfiques a finalitats comercials.

La raó de ser d'aquestes excepcions, és que la gestió efectiva d'aquests drets seria impossible si depengués de la concessió d'autoritacions individualitzades per part dels diferents titulars de drets, a l'hora que comportaria una important inseguretats jurídica per als usuaris. Per tant, per mandat legal, els articles 17 i 29 de la Llei sobre drets d'autor i drets veïns del 10 de juny del 99 així ho especifiquen. La SDADV està legitimada i obligada a gestionar els esmentats drets als exclusius drets de gestió col·lectiva obligatòria i de remuneració equitativa o simple remuneració.

Dit això, un cop recaptats els imports relatius a la gestió d'aquests drets, la SDADV s'ha d'ocupar de fer arribar les remuneracions recaptades als titulars de drets que s'escaiguin pels mitjans que es consideri més adients, com ara mitjançant la formalització de convenis bilaterals amb societats gestores homòlogues. En aquest sentit, la SDADV està ara treballant en la negociació i formalització dels convenis necessaris per poder repartir el recaptat fins al 2015 per la retransmissió de canals de televisió amb les societats gestores homòlogues dels estats dels quals són originàries; els canals de televisió retransmesos que entrin dins del repartiment d'acord amb el decidit pel consell d'administració de la SDADV.

D'altra banda, pel que fa a la gestió d'aquests drets de caràcter exclusiu que requereixen que els seus titulars hagin de conferir expressament a la SDADV un mandat perquè aquesta representi els seus drets, la SDADV està ara centrada en la negociació i formalització de convenis de representació recíproca per a l'obtenció d'un repertori internacional representatiu de drets d'autor sobre obres musicals. A data d'avui la SDADV està a punt de signar convenis amb SGAE a Espanya, amb SPA a Portugal, amb negociacions avançades també amb SACEM a França, amb ASCAP a Estats Units, i amb negociacions que s'acaben d'iniciar amb BMI a Estats Units i PRS al Regne Unit.

La SDADV ha decidit iniciar negociacions amb aquestes societats homòlogues atès que el repertori gestionat per aquestes societats representa el 80% del repertori internacional. Això no obstant, un cop la SDADV disposi d'informació detallada sobre quines obres musicals s'utilitzen a Andorra, si hi ha altres repertoris a tenir en compte, la SDADV formalitzarà la resta de convenis de representació recíproca que siguin necessaris per disposar de la màxima representativitat possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada, doncs, agrair les seves explicacions, i d'entrada sí que m'agradaria deixar molt clar que amb aquesta pregunta de cap de les maneres existeix la intencionalitat de menystenir l'obligació que tenim tots els ciutadans en protegir els drets d'autor i que hi hagi la compensació econòmica que respongui justament i que doni resposta a les seves necessitats dels autors com alhora les tarifes s'ajustin a la realitat del nostre país.

La Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra, té contrets compromisos envers la protecció dels drets d'autor tant a nivell nacional com a nivell internacional.

Quan es va aprovar la Llei 23/2011 va implicar la posada en marxa de la societat aquesta de drets d'autor i de drets veïns, i aquest era un compromís adquirit per Andorra des de l'any 1999, i implicava l'establiment d'un sistema nacional modern de protecció d'aquests drets.

El treball que vàrem fer a la Comissió d'Economia aleshores, tenia la voluntat d'incorporar reduccions en les tarifes per administracions públiques i entitats amb finalitats culturals, educatives i socials sempre que no tinguessin ànim de lucre, així com també exoneracions en activitats sense ànim de lucre de biblioteques, etc.

També l'esperit de la Llei seguia el mateix principi promulgat per l'OMPI que destaca que amb independència de la forma i el mètode que la legislació nacional prengui, qualsevol solució aplicada sobre les obres protegides s'han de basar en els següents dos principis: s'ha de garantir la remuneració als autors i altres titulars de drets; i ha de ser fàcil per als usuaris a respectar.

Tal com es troba actualment la situació econòmica del país, considerem, i ja es va considerar en aquell moment que era essencial que la societat fos el màxim de senzilla, que generés les mínimes despeses de gestió per poder repartir el màxim de quotes als seus associats i que les tarifes fixades als usuaris fossin les més baixes possibles.

Calia fer l'esforç per tal que la recaptació fos el més equitativa al nombre d'habitants del nostre país i no com ara que s'ha seguit fil per randa el model de la SGAE que presenta un model caducat, rebutjat per molts sectors en el país veí inclús antics treballadors

de la SGAE i que a més a més les seves tarifes que molts sectors consideren abusives estaven sota el paraigües de més de quaranta milions de persones i nosaltres som setanta mil. A més ens trobem que en comptes de tarifes s'apliquen nous impostos perquè un percentatge sobre la facturació quasi, quasi ho podríem considerar un impost i reconec que sí que és veritat que França, Espanya i altres països ho apliquen però podem haver fet alguna cosa una mica diferent, segurament, ja que són percentatges aplicats, com acabo de dir, directament sobre la facturació.

El sistema de veto o de control que podria exercir el Govern sobre el Consell d'Administració de la societat andorrana sobre algunes decisions havia de permetre impulsar un model de recaptació propi adaptat a la nostra realitat i consensuat amb els sectors econòmics i que segueixin les directives internacionals en contra de models de societats de drets d'autors d'altres països basats únicament en l'especulació i la recaptació com EGEDA o SGAE i que sembla que gestionen ells directament els drets d'autor andorrans.

Per tant, tornem a remarcar el nostre desig que la societat de gestió col·lectiva de drets d'autor i drets veïns del Principat d'Andorra sigui el màxim d'àgil possible i que estableixi les tarifes, i no impostos si pogués ser, més adaptades i consensuades possibles amb la resta dels sectors econòmics. Cal que es tinguin en compte les peculiaritats del nostre sector econòmic perquè no podem copiar de forma reiterada ni crear discriminacions entre uns i els altres...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Gràcies.

Cal conèixer quin és el repertori que protegeix i gestiona les SDADV tal com recomana l'OMPI.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre. També li demanaria si pot ser breu.

El Sr. Francesc Camp:

Sí seré breu Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet no puc estar més d'acord en moltes de les apreciacions que ha fet sobre quina feina ha de fer i quin rol ha de tenir la SGAE... Perdó, no la SGAE, la SDADV dins d'aquest rol d'intermediació entre els usuaris de drets d'autor d'Andorra i els autors que generen aquests drets. Està clar que és un paper d'intermediari entre els dos, diríem, sectors afectats i ho ha de fer amb el màxim de consens i aplicant unes tarifes que siguin justes dins del mercat andorrà i dins del que és el món de la cultura, de l'audiovisual i de la música aquí a Andorra.

Dit això, també voldria dir que les tarifes realment que es van definir en el seu moment eren comparativament i bé... aquí es pot citar alguna si vol però realment estan a la franja baixa del que s'acostuma habitualment a cobrar ja sigui en percentatge de facturació.. que no és sempre, eh? El percentatge de facturació va lligat molt a les ràdios, sí que és cert, les ràdios no en la seva totalitat de la seva oferta radiofònica però sí que en una part important utilitzen molt els continguts musicals els quals sí que és cert que aquí hauran de pagar per aquests continguts sobre la facturació però no ens ho hem inventat això, ho fan als països que he esmentat abans en la meva resposta. Però també li vull dir que la majoria dels altres sectors, i ja n'és la prova el sector GRECA, el sector dels restaurants i dels hotels, estem pagant amb forfet, un forfet en base al nombre d'habitacions i la categoria -el nivell d'estrelles. I la idea seria també amb altres sectors afectats també que sigui més amb forfet en base a la superfície de l'establiment que no pas amb percentatge.

Però, reiterar-li això que són figures de recaptació que no ens hem tret de la màniga i no ens hem de fixar en la SGAE només, ens hem de fixar amb diferents països i és el que s'ha fet. És clar que la SGAE tenen un passat podríem dir complicat, llavors la imatge que tenim és aquesta però, a veure, no és la SGAE que està fent aquest tipus de tarifari, són molts països arreu del món i a Europa en particular; hi ha els percentatges que està aplicant inclús la SGAE sobre els que tenien definits teòrics i també són més baixos...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

I finalment només dir-li que sí, que aquest argument de què només som setanta-mil ja ens l'han fet arribar alguns col·lectius. Però és clar, és que som setanta-mil però som un país Sra. Bonet amb un deure

d'homologació internacional. Portem uns anys intentant que el país estigui més proper a les millors pràctiques mundials amb diferents aspectes i diferents àmbits legals, legislatius, amb diferents àrees i també amb el que seria els drets d'autor per això, si ho volem fer bé i volem realment que amb aquest aspecte se'ns reconegui també que estem fent bé la feina com fan tots els països seriosos, per dir-ho d'alguna forma, tinguem aquesta aplicació d'aquests drets d'autor, d'aquest cobrament d'aquests drets d'autor, a tenir una societat que ho faci i així es va tirant endavant el 2011.

Només un incís pel tema de ràdios que sé que hi ha una preocupació. Sí que és cert que les tarifes inicials que es van proposar doncs, no han agradat, intentarem parlar amb ells i veure si les podem ajustar però dir-li que es definiran dos àmbits molt importants d'ús que si és ús principal, o no, aquesta utilització diríem de material de continguts musicals i en el cas de què sigui principal s'aplicarà una tarifa més alta, i en el cas que sigui un ús secundari una tarifa més baixa. És a dir, sí que es tindrà en compte una mica el tipus d'ús que es fa dels drets d'autor i dels continguts musicals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Jo suposo que el sector de la ràdio estarà certament esperançat en el fet de què realment es valori doncs, les seves demandes; però, també per exemple hi havia demandes per part del comú, els comuns també consideraven que les tarifes que s'estaven aplicant quan volien desenvolupar algun tipus d'acte doncs, anava una mica més enllà del que ells consideraven que era òptim per poder fer que aquests actes fossin sostenibles i aquests dies buscant documentació justament en pobles a Espanya i justament gestionats per la SGAE doncs, hi havia localitats que ja estaven posant en dubte que poguessin arribar a desenvolupat activitats culturals als seus pobles degut a què no podien fer front a aquests pagaments.

Aleshores, amb els comuns també es treballarà amb la idea d'intentar trobar un acord i que es els actes que puguin desenvolupar els organismes comunals doncs, puguin satisfer a totes parts sense evidentment, com ja he dit al principi, renunciar a l'obligació que s'ha de fer per pagar els drets d'autor.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que és cert que tant els comuns com la URPA (la Unió de Ràdios del Principat d'Andorra) s'han queixat de les tarifes, i a partir d'aquí el que s'està fent ara és... d'entrada ja s'ha treballat molt amb els comuns aquest estiu per intentar veure quines tarifes eren més adaptades i breument també la URPA ens va fer arribar una carta sol·licitant una sèrie de demandes -properament se'ls contestarà i també s'intentarà arribar a un cert acord com es va fer amb el sector dels hotels i dels restaurants-, no tinc cap dubte de què s'hi arribarà; però també el que voldria dir és que, és clar, tu quan fas un tarifari d'aquest tipus i sempre basat en un estudi inicial i normalment en la franja baixa del que es fa a Europa, és clar, després és molt difícil en aquell moment saber que els sectors receptius no estan d'acord amb aquestes tarifes... estaran o no estaran, al final, fins que no fas la proposta a cada sector no es manifesta i de la mateixa manera que s'ha arribat a un acord a un sector tan important com el sector GREGA dels quals actualment tenim més de cinc-cents establiments sumant hotels, allotjaments turístics, restaurants, -els que tenen contingut musical-, que estan pagant la majoria... -gairebé un 100% estan pagant; em sembla que només hi ha un 2,5% que no estan pagant el que es va acordar-, no tinc cap dubte que hi haurà un acord amb els comuns i hi haurà un acord amb la URPA (amb l'Associació de Ràdios d'Andorra). Al final, és una voluntat d'intentar que s'entengui que pagar s'ha de pagar perquè així ho estipula la Llei de drets d'autor d'aquí d'Andorra i de drets veïns i a partir d'aquí fer unes tarifes que siguin al màxim assumibles per tots aquests sectors afectats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, quan parlava en la rèplica i ara quan estava parlant em venia a la idea que quan parlem de les peculiaritats del nostre país ho diem per algun motiu perquè de vegades nosaltres vivim situacions que els

altres països no viuen, i nosaltres vivim per exemple la situació, ell parlava de la radiodifusió, que per una banda tenim emissores espanyoles i franceses que emeten aquí a Andorra sense haver de pagar drets d'autor perquè sobrepassa els seu camp d'actuació; en canvi, tenim emissores que tenen una programació pròpia però d'altres són connexions amb emissores o franceses o espanyoles i dona la sensació de què unes no paguen res i les altres per aquesta emissió que ve de fora han de pagar el doble perquè paguen a Espanya i paguen altrament aquí, aleshores penso que estan com doblement penalitzades.

Aleshores li pregunto si... És clar, jo avui m'he estat revisant les tarifes i m'he revisat les tarifes espanyoles, m'he revisat les tarifes franceses, m'he mirat una mica els diferents tarifaris i no he sabut trobar aquí que es tinguessin en compte aquestes peculiaritats que tenim. Per això en la meua intervenció reclamava que féssim les coses no copiant... M'és igual si és d'Espanya, de França o d'on sigui sinó intentar fer les coses amb la nostra identitat pròpia perquè si no després ens trobem que apareixen aquestes discriminacions i aleshores m'agradaria saber si vostè ens pot donar informació sobre aquest tema.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Sí gràcies Sr. síndic.

A veure, pel que fa a les ràdios que estan aquí a Andorra però que fan talls temporals cada dia amb la seva emissora mare a fora d'Andorra, no deixa que aquestes emissores estan aquí a Andorra ingressant diners per diferents conceptes com els publicitaris. Cosa que no fan ràdios que no estan aquí a Andorra i que també com ha dit vostè per sobre passar una mica el seu territori, doncs les tenim també aquí a Andorra. Llavors s'ha de diferenciar molt bé les ràdios que tot i que emeten continguts estrangers estan aquí a Andorra i tenen ingressos publicitaris i els que no els tenen, i són aquestes que estan aquí a Andorra les que estan sotmeses a aquesta contribució, al pagament d'aquests drets d'autor. Això serà així. Ara bé, després, a partir d'aquí caldrà definir molt bé per cada ràdio, per cada emissora d'aquí d'Andorra, quina part dels continguts que està emetent estan sotmesos a aquesta remuneració per drets d'autor. Perquè potser té continguts que

són propis o continguts que pel que sigui no tenen cap tipus de contingut musical ni de cap altre tipus cultural, amb la qual cosa aquests tampoc estarien sotmesos. Ja ho he dit abans que d'entrada el que es farà són dos tarifes. Una per ús principal, el que són ràdios que sobretot fan ús principal del contingut cultural, com a tal sotmesos a un percentatge més alt a pagar drets d'autor i els altres que ho fan amb un secundari. Això evidentment el que caldrà en cadascuna de les ràdios és parlar i que ens facin saber realment on es situen en aquesta franja entre ús principal i ús secundari. Però la diferència és aquesta sobretot. Les ràdios que estan aquí a Andorra, encara que siguin filials de ràdios de fora, aquestes han de pagar. I les que estan aquí a Andorra però que no estan aquí a Andorra, entenem que ja estan sotmeses a les seves remuneracions als seus països d'origen i tampoc treuen cap ingrés aquí a Andorra de cap tipus, amb la qual cosa aquestes no han de pagar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera, Sra. Sílvia Bonet. I després Sr. Carles Naudi.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí.

Quan parlàvem d'això també ens trobem que per exemple, quan parlava que era important conèixer el repertori que gestiona les d'allòs i quins són els seus socis és perquè a vegades hi ha molt material que està fora de drets d'autor sobretot persones que han mort, després de 70 anys d'haver mort, o 90 anys depèn de la legislació, la OMPI recomana normalment 70 anys després de la mort de l'autor si no hi ha cap altra indicació.

Clar, jo he estat intentant buscar quin era el repertori que gestiona les SDADV i m'ha sigut impossible trobar-ho, aleshores, en canvi en altres webs sí que es troba quin és el repertori que gestionen. Jo crec que això de quina manera seria, perquè penso que seria bo que es pogués conèixer sobre quin repertori estan gestionant les SDADV, tant d'autors autòctons com de fora.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, cal diferenciar molt bé el que són els drets que es gestionen de forma col·lectiva, marcats per la llei com he dit abans. El que és audiovisual, a veure, hi ha una obligació de gestió col·lectiva d'aquests drets des de la SDADV, amb la qual cosa aquí, més que parlar de repertoris, és a dir la SDADV el que fa aquí és qualsevol empresa andorrana que utilitza continguts audiovisuals està sotmesa a aquest pagament. Una altra cosa és com es repartiran després aquests diners. I pel que fa a tot el que són gravacions discogràfiques i drets també d'artistes musicals, aquí també per la part específica d'aquests drets, també hi ha una gestió col·lectiva. A partir d'aquí, per la resta pel que són els drets més exclusius, com podria ser per exemple un concert que es fa aquí a Andorra, que s'hauria de negociar directament amb l'autor, amb el generador d'aquests drets per negociar-ho directament amb ell. Aquí el que s'està fent és negociar amb diferents societats de drets d'autor en diferents països. I com he dit abans, l'objectiu és que encara no estan tancats aquests acords, s'hi està treballant, uns més avançats que els altres, és cobrir un 80% de repertori internacional. Clar, un 80% ja és molt. Estem parlant aquí de negociar amb unes set o vuit societats. Entenc que quan estigui tot això tancat per part de la SDADV, a mida que s'aniran tancant aquests acords, s'aniran posant a informació pública a través dels mitjans que té la SDADV per comunicar-ho. I entenc també que a la web també estarà posat. De moment no hi ha cap acord tancat amb cap d'aquestes societats per gestionar aquests drets exclusius, amb la qual cosa entenc que de moment per això no hi ha res de publicat. Però per la informació que tinc, això és un procés que s'està treballant, s'està negociant i a poc a poc haurem de veure en els propers mesos acords tancats amb aquestes societats internacionals estrangeres d'altres països.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En relació amb el que hem estat ara escoltant, voldria fer-li tres preguntes Sr. ministre. En els diferents i successius anys del 2012 al 2015, la societat d'autors tenia subscrit un contracte amb STA, avui Andorra Telecom, i vagi per davant la

defensa dels drets dels autors i la promoció de la cultura. I donat que vostè ha comentat que la tutela i la supervisió de la SDADV correspon al Govern, és més en el Consell d'administració de la SDADV hi ha persones del Govern i és el Govern.

Les preguntes que li faria són les següents:

En virtut de quin informe o de quin criteri en aquell moment que pagava Andorra Telecom o STA la taxa o el tribut, abans ha dit que no és un impost o un tribut però al final estem carregant d'una despesa més els empresaris, a la perruqueria, al bar, al restaurant, que al final de més doncs siguin 10 o siguin 5 o 30 euros, li estan costant més de guanyar. En virtut de què, de quin informe, de quin criteri, passa del 2012 al 2015 a un augment del 215% de la taxa o de l'impost o del tribut, diguem-li com vulguem que paga STA a la SDADV? És a dir, passa de 0,28 per l'lar connectada a 0,60. Això suposa un augment d'un 215%. I això doncs ho firma la STA.

En segon lloc, la pregunta que li faria és: donada la seva vinculació i la seva presència al consell d'administració de la SDADV i la seva tutela com a Govern, com és que fins aquest any s'ha permès que la SDADV no presenti cap auditoria de comptes, cosa que sí marca la Llei?

I en tercer lloc, com és que es passa un pressupost on es diu que el lloguer són 156.000 euros, que és pràcticament el 50% del pressupost de la SDADV, i la SDADV està ocupant un local dins de l'edifici administratiu? Potser és un lloguer d'una altra cosa però si més no sobta que hi hagi un import de 156.000 euros destinat a lloguer quan estan ocupant un espai a l'edifici administratiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Diria que són preguntes que estan una mica al marge del que és el tema principal de la pregunta. No sé si el Govern vol contestar...

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí contestaré. El primer punt si li sembla Sr. Naudi, el contestarà el Sr. Jordi Alcobé i el segon i el tercer els contestaré jo mateix.

Pel que fa a l'auditoria de comptes, hi ha l'auditoria del Tribunal de Comptes que evidentment ja és un primer pas. I si no s'ha fet abans, des del 2015 s'auditen els comptes per una empresa externa, també hem de pensar que és una empresa amb pocs recursos, amb poc pressupost. Els diners dels primers

anys es van dedicar molt a fer aquest estudi per definir les tarifes. Tampoc es recaptaven massa drets d'autor en aquell moment, amb la qual cosa ha estat un pressupost molt ajustat que no ha permès justament fer més despeses de les necessàries amb cadascun d'aquests anys passats. Ara a poc a poc es va recaptant més, a partir d'aquí es pot entenc jo arribar a aquestes despeses addicionals com pot ser aquesta auditoria. Clar el funcionament de la SDADV tampoc és que sigui un funcionament a veure amb un cost extremadament alt. Hem de pensar que té la SDADV, les principals despeses que té són amb despeses de personal tot i que tingui només una persona amb plantilla fixa i després també tenim una empresa que ens assessora en temes legals lligats a la propietat intel·lectual de drets d'autor. Vull dir que no són uns costos de funcionament extremadament elevats. Però dins del context de poca recaptació és cert que es va començar dient un 40% del global del que s'ingressa anirà a funcionament. És evident que a mida que la SDADV anirà recaptant, aquest percentatge anirà baixant i la majoria s'utilitzarà o se n'anirà per remunerar els autors d'aquests drets ja sigui fora d'Andorra, ja sigui a Andorra.

Vull recordar que un 10% del que es recapta va a promoció cultural aquí a Andorra, no és molt de moment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Francesc Camp:

...estem parlant de 18.000 euros, sembla que el 2015, però tot ajuda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Per complementar la resposta i potser, no tinc tots els elements d'informació sobre la taula però sí que crec recordar que l'increment de... de fet, recordar que la STA en aquell moment doncs va regularitzat els drets històrics que no s'havien satisfet a IGEDA. IGEDA és l'empresa que tenia els drets audiovisuals que s'emeten a Andorra i per tant, a l'arribar el Govern al 2011 vam trobar un contracte per satisfer i vam haver de regularitzar un import important

d'aquests drets històrics. A partir d'aquí, Andorra Telecom s'ha compromès a liquidar per compte dels ciutadans andorrans, a les llars andorranes no als comerços ni altres locals d'oci o bars o restaurants amb els quals hi pugui haver televisions, doncs, per compte dels ciutadans andorrans amb les llars, doncs, aquests drets que eren de 0,28 euros al començament amb un descompte important. I per tant, li diré que l'increment de cost, si no recordo malament, es deu a normalitzar els drets que han de pagar les llars, i a més a més, incloure més drets que no estaven inclosos inicialment. Inicialment només hi havia drets audiovisuals, ara també hi ha drets musicals, artístics i altres drets. Per tant, es veuria l'increment de drets, amb més drets que es cobreixen amb aquestes contraprestacions, i també a buscar una tarifa més normalitzada d'acord amb els estàndards que s'apliquen en altres llocs. I això és fruit d'un contracte, evidentment, entre la SDADV i Andorra i Telecom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Vol complementar...

És tot...

Una última repregunta, si us plau.

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, els hi faré la pregunta, si em permet, als dos ministres.

Sr. Alcobé la pujada de 215% entenc que puguin haver-hi compromisos contrets anteriorment, però no entenc com cada any se signava un contracte que preveia la pujada de l'IPC, però si els compromisos eres anteriors, per què no es preveia ja aquesta evolució de la tarifa? És el que no entenc.

Sr. Camp, com a supervisor i mantenint la tutela i en presència al consell d'administració de la SDADV, com el Govern permet que se salti la Llei de finances públiques i que se salti la pròpia Llei de la SDADV que diu clarament a l'article 27 que s'ha de nomenar un auditor? Com el Govern que el Tribunal de Comptes fa l'auditoria? El Tribunal de Comptes no està per auditar. El Tribunal de Comptes està per controlar. I el 2012, el 2013 i el 2014 no hi ha hagut auditoria, i no entenc com el Govern ho ha permès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Breument.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

No m'he explicat prou bé. Els drets històrics són els drets no satisfets entre el 2006, crec recordar i 2010 o 2011, de tot el país, a nivell llars i no només llars, sinó també locals comercials. Per tant, aquests drets es van liquidar i aquí s'acaba.

I a partir d'aquí hi ha el nou contracte amb la SDADV per liquidar els drets de les llars andorranes. I al començament la tarifa era amb un descompte elevat per fer una transició cap a una tarifa més normalitzada, alhora que hi havia un increment dels drets que s'havien de cobrir. Per tant, res a veure amb els drets històrics, sinó que són tarifes que es van negociar amb descomptes importants els primers anys, i d'això se'n deriva l'evolució de les tarifes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet i tanquem.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, per tancar més que res, perquè amb l'explicació del ministre Camp se m'ha generat un dubte. És a dir, quan parlava dels acords, convenis bilaterals que s'estan ara tancant, aleshores, el que estem recaptant ara a qui ho estem pagant? És que no ho he entès. És a dir si no hem tancat els convenis bilaterals que regulen el 80% del repertori, actualment a qui estem pagant?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Si em permet Sr. síndic, contestaré també la pregunta del Sr. Naudi que quedava pendent l'auditoria.

A veure, és cert, ja li he dit, no vam fer l'auditoria per un tema de recursos. Estem parlant de petits pressupostos baixos, no estem parlant aquí de milions d'euros, estem parlant d'un compte d'explotació d'ingressos i despeses que gira al voltant

aquests anys entre uns 120 i uns 150.000 euros d'ingressos o despeses. Tenim una persona al consell d'administració. A veure, el control també es pot fer des de dins. És a dir, què havíem de fer? Havíem de generar dèficit des de l'inici sense saber ben bé quins imports arribaríem a cobrar al llarg del temps per fer aquesta auditoria, quant amb el volum, diríem, d'ingressos i despeses, amb el volum d'aquesta societat que no és alta, doncs, enteníem que amb aquest control intern era suficient. Ja li dic, a partir del 2015 ja estem fent aquesta auditoria. Bé, entenem que bé, que no estem parlant aquí d'una associació o d'una institució de dret públic que ha estat movent molt volum de diner. Potser sí que es mouran al llarg del temps, però aquest ha sigut una mica l'enfoc que se li ha donat, diríem amb el control de la despesa generada per la SDADV.

Pel que fa el que em comenta la Sra. Bonet, a la seva pregunta li diria que els drets audiovisuals sí que es cobren directament, la majoria Andorra Telecom. Sí que s'han repartir ja. Potser abans a la resposta li he dit que no s'havien repartit, però sí que s'han repartit fins al 2015 a través d'una societat espanyola que els reparteix als diferents canals de televisió que s'emeten a Andorra. Ara queda pendent de repartir la resta. És a dir tot el que s'ha anat cobrant que no són audiovisuals, que són musicals.

De moment només ho estem cobrant del sector ORECA, del sector hotels i restauració, després cobrarem a partir del 2017 dels altres sectors. És a dir aquests no s'han repartit encara perquè estem negociant amb totes aquestes societats de drets d'autor per poder-los repartir. D'acord! Una part sí que s'ha repartit, audiovisual. Musical encara no s'ha repartit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la setena pregunta... però passem a la sisena pregunta.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa al cessament de les emissions d'Andorra Televisió a les Comarques del Pirineu.

Fou registrada amb el número 1231 i s'ha publicat en el Butlletí número 60/2016, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi Zamora. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A finals del mes de juny d'enguany el ministre Portaveu de Govern anunciava en roda de premsa que Andorra Televisió deixaria d'emetre a les comarques del Pirineu al no renovar el contracte existent una vegada ja havia acabat el termini de vigència.

Més enllà dels motius exposats pel ministre en aquella roda de premsa, preguntem:

Ens pot explicar el Govern de forma més detallada quines són les consideracions que l'han portat a prendre aquesta decisió?

Ens pot informar el Govern si prèviament havien comunicat la mesura a l'executiu català i als ajuntaments concernits?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permeteu Sr. conseller, començaré per la segona pregunta.

La decisió de no renovar el contracte per la difusió d'Andorra Televisió a part de les comarques catalanes de l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i l'Alta Ribagorça, la vaig comunicar personalment al Govern de Catalunya al conseller de cultura, concretament al Sr. Santi Vila, que em va informar que aquesta competència competia justament a un altre conseller el de la presidència, però que li comunicaria al conseller ell mateix personalment. I també vaig comunicar-ho a l'alcalde de la Seu d'Urgell, el Sr. Albert Batalla.

Els motius que van conduir a agafar aquesta decisió són varis. Li'n comentaré tres. Però primer crec que val la pena recordar uns breus antecedents sobre l'evolució d'aquest contracte d'aquesta difusió a les comarques pirinenques.

L'any 2010, el 25 de juny, Andorra Telecom, en aquell moment la STA, va signar un contracte amb la societat Pic de Cogulló, SL, societat que disposava de l'autorització per proveir del servei de distribució i difusió dels canals de televisió als territoris

esmentats. Un contracte de 6 anys de durada per garantir la difusió d'Andorra Televisió a les comarques catalanes. Aquest contracte es va subrogar posteriorment a l'empresa societat Promarts.

El cost d'aquest contracte per Andorra Telecom ha estat al llarg de 6 anys de 674.345,40 euros, és a dir un contracte inicial de 109.200 euros més els IPC's anuals, al final 674.000 euros en 6 anys.

Un fet essencial també a remarcar, és que al llarg d'aquests últims 6 anys l'evolució de la plataforma Andorra Difusió per internet, una aposta d'Andorra Televisió, ha fet que avui tota l'oferta d'Andorra Televisió es pugui veure per internet a tot el món, a la carta o en streaming, fet que fa 6 anys no era el mateix cas.

Per tant, els 3 motius per resumir-ho, és en primer lloc la voluntat de seguir apostant i potenciant l'oferta a través d'Internet, cosa que no limita l'àmbit geogràfic de difusió de la televisió; l'elevat cost de la redifusió del senyal a les comarques pirinenques, 674.000 euros amb 6 anys; i tampoc s'ha de tenir en compte que la qualitat de so i d'imatge de la difusió, doncs, era com a mínim millorable i, per tant, no era de l'agrat d'Andorra Televisió, amb que el canal andorrà arribava als receptors d'aquesta àrea geogràfica

Per aquests motius Andorra Televisió i Andorra Telecom van decidir i van proposar al Govern no renovar el contracte amb l'empresa un cop extingit.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de contestar el seus arguments em permetré de citar algunes reflexions aparegudes als mitjans durant l'estiu, algunes d'elles que comparteixo.

El periodista Albert Roig deia el 7 de juliol, entre altres i cito, "de la necessitat que tenim com a país i com a societat de crear complicitats amb la resta del territori de la nostra àrea d'influència més propera que ens dugui a la creació d'un nou informatiu autènticament pirinenc, transfronterer."

Per altra banda el Jordi Pasques, també el mes de juliol, el 22, deia "Les ones de la televisió andorrana no són un canal de televisió més. Són unes ones amb una càrrega emocional i sentimental afegida a ser les que emet un mitjà de comunicació. Per simpatia, per

veïnatge, per tants vincles del Principat d'Andorra amb la Seu i l'Alt Urgell, com el Pallars Sobirà i la Cerdanya, Andorra Televisió, la televisió andorrana, forma part de la quotidianitat i és vista i seguida amb interès. Amb curiositat també, però sobretot amb interès, que vol dir que allò que passa, que es cou, que té lloc a Andorra, no deixa indiferents els veïns del sud." Afegia més endavant: "la fluïdesa de la comunicació i l'afluència de les amicals ones televisives andorranes cap els territoris veïns, és signe de normalitat i de solidesa territorial. En aquest cas, com a mitjà de comunicació, la seva mutilació afecta les bones i necessàries relacions, tan naturals i assumides, entre Andorra i les comarques veïnes" -fi de la citació.

Es podrien afegir moltes altres reaccions, com les de la plataforma per la llengua, o diferents representants polítics del territori veí, però el fet és que la decisió presa, per a mi és un pas enrere en el sentit de reforçar la nostra cultura andorrana i fins i tot les relacions comercials.

El cap de Govern la passada legislatura es vanagloriava d'obrir Andorra al món i evitar el tancament sobre si mateixos, i el seu govern tanca les portes de la comunicació als veïns més directes. I això ho fa amb unes formes gens elegants prenent una decisió unilateral sense ni tant sols comunicar-ho per antelació una vegada exhaurit el contracte existent amb l'excepció que, com ens deia el ministre, sí que ho va informar a un conseller de la Generalitat i a l'alcalde de la Seu d'Urgell però al conjunt de la resta d'alcaldes no ens ha pas dit que els hi anunciés ni tant sols per carta.

Jo crec que aquesta és una mala manera de fer que no compartim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, puc compartir gran part del que heu dit en el sentiment del respecte al veïnatge en les comarques veïnes. És evident que si un bon acord per aquesta difusió és millor que sempre que no hi hagi difusió; però en qualsevol cas, aquest bon acord no s'ha aconseguit i per tant el que hem de diferenciar avui respecte fa sis anys és que aquest dret de difusió doncs està garantitzat amb internet, avui en dia la comunicació és molt més directa via els canals nous de comunicació i, per tant, no només hi ha el canal

de la televisió per comunicar fora d'Andorra, obrir el món fora d'Andorra vol dir també això, sobretot utilitzar canals nous amb abast molt més ampli que les comarques veïnes o qualsevol mitjà de comunicació andorrà.

Per tant, jo penso que no malmetem cap dret. Sí que hi ha hagut un intent de buscar fórmules noves de finançament d'aquesta iniciativa que penso que ha sigut una bona iniciativa però que no es pot considerar a qualsevol cost i per tant arribar a una entesa en aquest aspecte i a més a més havent-hi alternatives -com he comentat-, com internet, les xarxes socials o altres mitjans de comunicació doncs han fet que la decisió sigui aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, alguna repregunta...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, parlàveu Sr. ministre d'un estalvi, bé jo crec que és un estalvi tampoc molt, molt significatiu front a les despeses milionàries del Circ del Sol, o bé de moltes campanyes publicitàries que sovint s'adrecen a un públic de contradades properes. Jo crec que si parlem en termes comercials -que crec que és secundari davant de la divulgació de la cultura- per Andorra Televisió, doncs, disposar d'un públic de 75.000 habitants o de més de 120.000 no és cap el mateix i, per tant, per Andorra Televisió jo crec que aquesta repercussió va a la baixa per molt que justifiquem, doncs, que aposteu pel canal d'internet; jo crec que el canal d'internet pot ser una bona aposta però pensem que per les comarques de l'Alt Pirineu molta gent és d'una certa edat i se'ls hi fa difícil utilitzar aquests comandaments i jo crec que el canal obert de la televisió és una bona mesura per continuar divulgant la nostra cultura i al mateix temps comptar pels espais publicitaris una població molt més gran.

En tot cas, la repregunta que formulo és la següent: Govern té previst de recuperar la reemissió de programes d'Andorra Televisió a les comarques dels Pirineus sempre evidentment amb els ajuntaments i amb la Generalitat catalana i això fer-ho en canal obert?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé miri, li diré més, el seu Govern va negociar un bon acord penso jo perquè va permetre que com que no va haver-hi cap alternativa possible perquè es vegi Andorra Televisió a les comarques veïnes va fer possible aquesta emissió. És un bon acord. Han passat sis anys i una altra tecnologia que permet apropar a tot el món, no només a les comarques veïnes del sud, el que s'emet per Andorra Televisió, i també és un bon acord.

Per tant, avui hi ha alternatives que no hi eren fa sis anys i si s'hagués hagut de fer de nou segurament no es plantejaria perquè tenim altres mitjans avui que no pas emetre la televisió de la forma més habitual.

La renovació d'aquest contracte? Evidentment quan parlem de renovar un contracte hem de veure quins interessos i quins avantatges pot produir i és cert que hi ha una població que potser estarà més predisposada a seguir ATV per la televisió que no pas per internet, però en qualsevol cas aquest dret està garantitzat per altres mitjans i no tanquem cap porta a què si hi ha una entesa global amb tots els ajuntaments implicats o que hi hagi una participació conjunta d'altres ajuntaments doncs es pogués recuperar. Però avui això no és el cas i no ha estat possible, no voldria tancar cap porta però si fos possible més endavant doncs, evidentment el Govern no tanca cap oportunitat per recuperar aquestes emissions a les comarques catalanes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, el senyor ministre ens parlava d'un acord al 2010 com també ho és ara. Bé, jo crec que un sistema no està renyit amb l'altre i jo defenso la possibilitat tant de poder remetre tant per internet com per canal obert tradicional. Hem de pensar, doncs, que no és el mateix en els espais públics, cafès, hotels o entorns familiars que agraeixen tenir una televisió amb canal obert i no estar supeditats a mirar un canal per internet que ja és molt més restrictiu i per tant si volem continuar potenciant aquests lligams amb el Pirineu i defensar la nostra cultura jo crec que estem perdent una gran ocasió i

per tant no m'ha quedat clar, i li torno a repetir: si properament la voluntat del Govern és possible que es pugui renegociar aquesta possibilitat d'emetre en canal obert? Faig aquesta pregunta de nou.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, molt clarament. Amb les condicions que hi ha fins ara, no. Si aquestes condicions canvien en qualitat i a nivell econòmic doncs, és possible, però amb les condicions que fins ara hi havien la meua resposta és que no, amb aquest Govern en qualsevol cas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la setena de les preguntes presentades.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa als recursos dedicats a l'assistència oncològica.

Fou registrada amb el número 1232 i s'ha publicat en el Butlletí número 60/2016, del 23 de setembre.

Exposa la pregunta al Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Segons declaracions públiques del president de l'Associació Andorrana Contra el Càncer (ASSANDCA), hi ha un creixement constant de malalts de càncer al país.

Referent a aquesta situació, demanem a Govern: pensa el Govern que els recursos materials i humans dedicats a l'assistència oncològica de pacients a l'Hospital Nostra Senyora Meritxell són suficients?

I d'altra part, considera el Govern que els reemborsaments de despeses lligades a les necessitats d'aquestes malalties -i poso com exemple les despeses

de desplaçaments- per part de la CASS són les adequades?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez Marfany. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Contestant a la primera part de la seva pregunta, el Govern creu que els recursos que l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell dedica als pacients amb malaltia oncològica són suficients i bons, però sempre es poden millorar i implementar.

És per això que des del Ministeri de Salut juntament amb el SAAS i la CASS estem treballant per millorar l'atenció d'aquesta patologia de forma multidisciplinària, definint una assistència des d'una perspectiva d'atenció global en la que intervenen estratègies de prevenció secundària i terciària com són els programes de crivatge de càncer de pit i còlon que esperem implementar l'any que ve, consell genètic, diagnòstic ràpid a partir de símptomes clau, tractament quirúrgic i/o endoscòpic, i/o radiològic, quimioteràpia sola o associada a radioteràpia i tractaments pal·liatius.

Referent a la segona part de la seva pregunta els percentatges de reemborsament per patologia oncològica responen als criteris generals de reemborsament de malaltia, és a dir el 90% que assumeix la Caixa Andorrana de Seguretat Social per hospitalització i el 75% en atenció ambulatoria.

Amb la demanda de la cobertura del 100% les malalties oncològiques resten cobertes amb un percentatge del 100% en hospitalització i en medicaments especialment costosos, i amb una cobertura del 90% en actes ambulatoris i consultes externes.

Donat que aquesta cobertura del 100% es dona a tots els malalts que la sol·liciten, creiem que la cobertura és més que adequada en l'aspecte assistencial.

En quant a la cobertura del transport i de les dietes de desplaçament quan l'assegurat ha de pernoctar fora del seu domicili, són abonades per la CASS contra presentació de justificant de despesa o de tarifa fixada en dietes. Aquí sí que caldrà fer una reflexió conjunta amb la CASS i dins d'aquest procés de millora que estem duent a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies.

L'ASSANDCA és una associació andorrana de lluita contra el càncer que es dedica a l'atenció als afectats, la promoció del voluntariat i la divulgació de la malaltia.

Mirant la seva pàgina electrònica sobta veure que aquesta associació amb una finalitat tant lloable, i per les dades que donen, més que necessària en la nostra societat, no rep cap tipus de subvenció per part de Govern.

En canvi sí que surten 33 col·laboradors privats i entre ells dos comuns.

Ho deia en la pregunta, el creixement de malalts de càncer al país és constant i les necessitats d'atenció oncològica al país són insuficients ja que obliga als malalts a desplaçar-se als països veïns.

Segons sembla com que no disposem dels recursos materials i humans per cobrir les necessitats d'aquesta malaltia, els nostres malalts obligatòriament han de traspasar fronteres.

La CASS, ho ha dit ara el Sr. ministre, reconeix que aquests desplaçaments són necessaris amb els reemborsaments; però malauradament la quantitat abonada és totalment insuficient.

Ens diuen que es donen 32 euros i efectivament amb aquesta quantitat, tot just es pot pagar l'anada cap a la capital catalana.

Pel que hem pogut llegir en premsa de les declaracions dels responsables d'ASSANDCA, cada mes es realitzen entre 80 i 90 viatges a Barcelona. I aquestes són les dades de què disposa l'associació, i segurament n'hi ha moltes més.

Fa poc d'un any, la ministra de Sanitat de l'època, també del Govern de DA recalco, reconeixia en una compareixença pública, no tenir dades i tenia per objectiu, deia, crear un registre poblacional del càncer d'Andorra. La pregunta que ens fem és: Com pot ser que no disposéssim d'aquestes dades fa un any? Les tenim ara? Si és el cas i les tenim, potser estaria bé fer-les públiques per conèixer la situació de salut dels nostres ciutadans i a més a més, convé sens dubte per qualsevol govern responsable, saber aquestes dades per poder saber quines previsions de necessitats calen fer.

Els socialdemòcrates vam tenir l'ocasió de reunir-nos amb els membres de l'associació ASSANDCA

durant la campanya electoral de les eleccions generals 2015. Les seves inquietuds eren vàries i totalment legítimes, malgrat està clar que és complicat saber l'abast real de la qüestió sense conèixer les dades d'afectació.

Ens van dir que demanaven un oncòleg a ple temps al país. Com ho tenim Sr. ministre? Perquè pel que ens van dir, no l'anterior sinó la d'abans, la Sra. Cristina Rodríguez, ministra també de DA els hi havia promès ja aquest professional.

Reclamaven més equipaments. Vostè va dir que no era rendible, ho vam llegir a la premsa. Potser estaria bé que ens ho expliqui. Una altra cosa que també ens van dir en aquell moment, es posava de relleu que també calia una atenció psicològica pels malalts i les seves famílies. Potser Sr. ministre s'hauria de reunir amb aquesta associació.

Com pot ser que no hi hagi un oncòleg a temps complet al país? Ens consta que hi ha tres professionals que vénen cadascun un dia a la setmana i que gestionen únicament els seus pacients. Per tant, els altres dies de la setmana, els malalts de càncer no es poden adreçar a cap professional d'aquesta especialitat.

Com pot ser que encara a dia d'avui no disposem de cap psicooncòleg, especialització entre la medicina i la psicologia que pren cura d'un pacient i d'unes famílies que travessen moments difícils?

Per tot això, demanem a Govern que afronti les seves responsabilitats. Demanem una vegada més al govern de DA que posi la persona al centre del sistema...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

Sí acabo Sr. síndic.

És una obligació permetre l'accés a l'assistència sanitària a tots per igual, sense que en cap cas la capacitat econòmica de cadascun sigui un problema. I els socialdemòcrates no ho podem entendre d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, amb aquest procés que estem fent de revisió i millora, crec que estem en la línia que vostè indica, però sempre d'avançament.

En abordatge, i faré una mica d'introducció perquè l'abordatge del càncer que és complex, que engloba més de 20 malalties diferents, genera moltes ineficiències si no es planteja des d'un punt de vista multidisciplinari, que requereix gran coordinació entre agents oncològics, metges especialistes, cirurgians, radioterapeutes, radiòlegs, intervencionistes, pal·liativistes, experts en tractament del dolor, psicooncològics, genetistes, etc.

Això fa que l'existència d'un coordinador d'oncologia sigui absolutament necessari. En aquest sentit, aquesta setmana, espero que surti ja publicat al BOPA, i no és a conseqüència de la seva pregunta, cregui'm, un edicte per cobrir una nova plaça d'oncòleg a temps complet, que actuarà com a oncòleg coordinador, i aconseguirà millores en l'atenció del pacient, tant en el diagnòstic com en la resolubilitat en l'agilització de les derivacions per tècniques no realitzables en el nostre país i una millor coordinació en el comitè de tumors. Així doncs aquest nou càrrec d'oncologia coordinarà la unitat de tumors participada per metges especialistes, cirurgians, radiòlegs, anatomopatòlegs, pal·liativistes, especialistes en dolor, psicòlegs, farmacèutics i infermeres expertes.

Aquesta unitat col·laborarà en centres de referència ubicats tant a Barcelona com a Toulouse, ja que un projecte d'aquest tipus no es pot fer sense la col·laboració i coordinació de centres estrangers de gran envergadura, tant en volum d'activitat oncològica com en recursos tecnològics d'alta complexitat.

I finalment es protocol·litzaran tots els processos oncològics i es definiran els procediments que es poden fer a Andorra i aquells que caldrà derivar als centres referits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. ministre potser tenim telepatia. Me n'alegro de veritat que la nostra pregunta no tingui res a veure, en tot cas si hagués tingut a veure, benvinguda l'actuació de Govern. I és una evidència que tots els malalts ho agrairan.

A veure, una de les demandes dels membres de l'associació també seria que potser també hauríem de tenir certs equipaments aquí curatius, com podrien ser equipaments de ràdio teràpia. Jo m'hi he referit abans amb unes declaracions seves que vostè va dir que no seria rendible aquí al país. Jo el que voldria és que m'expliqués si realment han estudiat aquesta possibilitat perquè és veritat i la idea no és meua, però sí que m'ho han comentat, que també es podrien establir convenis amb els nostres veïns, els veïns de les comarques catalanes i fins i tot de França per poder utilitzar aquests equipaments. I per tant, jo voldria si us plau que ens ho expliqui perquè a més a més és un neguit que hi ha a nivell de l'associació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sí reconec aquell titular desafortunat que no estava tret de context evidentment, en el qual especificava segons per quina massa crítica de població la ràdio teràpia no és rendible ni econòmicament ni a vegades no té la qualitat que hauria de tenir. De totes formes vaig apuntar línies més avall en aquell article que tot això estava en estudi, els temps canvien, les tecnologies evolucionen i es tornarà a reconsiderar la possibilitat d'oferir aquest servei al Principat d'Andorra. El que sí que està clar és que si no pot ser de la màxima qualitat, no és bo ni convenient que es faci. I és el que cal vetllar a banda del cost econòmic que realment és important.

Tinc aquí una nota de la societat espanyola d'oncologia ràdio terapèutica en què apunta que els equipaments de ràdio teràpia, dits acceleradors lineals, en les seves diferents versions solen tenir una capacitat per donar resposta a les necessitats de tractament radioteràpic dels malalts amb càncer sorgit en la incidència en població que engloben entre 200.000 i 250.000 habitants.

Bé, són dades en les que podem entrar en un ball de números però bé, caldrà estudiar-ho amb criteri i potser jo no sóc la persona més adequada, hi ha els especialistes que ja ens aconsellaran en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no sé si aquí tenim la capacitat o convé tenir aquests equipaments, evidentment això ho sap vostè amb les dades que té i pel càrrec que té, evidentment eh?, l'única cosa és que és veritat que ens va espantar el titular perquè bé, com que ja sabem que tenim un Consell d'Administració a la CASS que sovint, que per les funcions dels seus membres sovint ha agafat moltes decisions economicistes, és només per això que ens vam espantar.

Em quedo amb el que ha dit vostè, és a dir, entenc que hi ha un compromís seu de què la CASS revisi els reemborsaments de totes les despeses lligades a aquesta malaltia perquè si podem entendre que potser al país no és possible tenir aquests equipaments, el que sí que no podem veure d'una altra manera és que no es donin tots els mitjans perquè les persones es puguin tractar com convé.

Per tant, voldria que em ratifiqués això: ens podem quedar amb aquest compromís per part seva de què es revisaran els reemborsaments de la CASS?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Si li dic... I a més he fet aquesta reflexió a la direcció de la CASS perquè evidentment he vist també quins són els imports d'aquests reemborsaments i, francament, alguns s'haurien de revisar però bé, aquí és una reflexió que no depèn únicament de mi, hi ha un Consell d'Administració de la CASS i bé, suposo que faran l'estudi pertinent. Però, evidentment jo els hi faré la reflexió i els he fet la reflexió, com he dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tornant un moment a l'aparatologia sobre el tema de la radioteràpia -que puc considerar que podria ser una idea similar quan es va fer el tema de la diàlisi que es va muntar l'equip de diàlisi aquí a Andorra i va donar cobertura a tota la zona de l'Alt Urgell fins a Puigcerdà, etc-, dins d'aquesta anàlisi que estan fent i de la possibilitat, han tingut en compte com s'eliminarien o tractarien els residus radioactius que provoca la radioteràpia?

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Estem una mica fora de...

El Sr. Carles Àlvarez:

Li seré franc. En aquest nivell de detall no hem arribat encara.

Gràcies Sr. síndic.

Però bé, quan toqui tocarà només això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si no hi ha més preguntes, i vist que no hi ha més preguntes presentades, i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.05h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 4 d'octubre del 2016

1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 26 de setembre del 2016, relativa als passos efectuats pel Govern i/o la CASS relatius al presumpte frau fiscal comès en relació a la contractació de la Sra. Meritxell Mateu Pi per part de BPA, (Reg. Núm. 1239).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 24 d'agost del 2016, relativa a les retencions practicades per part de l'estat espanyol sobre les pensions percebudes a Andorra, (Reg. Núm. 1108).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 12 de setembre del 2016, relativa a la Banca Privada d'Andorra, (Reg. Núm. 1146).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 21 de setembre del 2016, relativa als mitjans i efectius assignats a l'Agència Tributària, (Reg. Núm. 1208).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa al repertori de l'PSDADV i les tarifes aplicades, (Reg. Núm. 1230).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa al cessament de les emissions d'Andorra Televisió a les Comarques del Pirineu, (Reg. Núm. 1231).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 23 de setembre del 2016, relativa als recursos dedicats a l'assistència oncològica, (Reg. Núm. 1232).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877